

CÙNG
VÀNG TRẮNG SƠI

THANH TỊNH LIÊN
THÍCH NỮ CHÂN THIỀN

CÙNG VÀNG TRĂNG SOI

Tu Sĩ Thanh Tịnh Liên
THÍCH NỮ CHÂN THIỀN

CÙNG VẦNG TRĂNG SOI

CÙNG VÀNG TRĂNG SOI
Tù Sĩ Thanh Tịnh Liên
THÍCH NỮ CHÂN THIỀN
BÌA và PHỤ BẢN: LAM THỦY
ĐÁNH MÁY và TRÌNH BÀY: CHÍNH MUNG

佛

Thú bút của Hòa Thượng Thích Tâm Châu

Lời Giới Thiệu

Đạo Phật đã vào Việt Nam từ mấy ngàn năm qua. Những buồn, vui, thương, ghét đã ở sâu trong buồng gan lá phổi, đã nằm lại đó trong óc, trong tim, đã thấp thoáng trong đôi mắt xa vắng nhìn trời, đã hòa điệu trong hơi thở có cùng đời sống.

Lịch sử của nền Đạo cao siêu bắt đầu từ những giọt lệ tủi thân của Tiên A Tư Đà, xót xa vì tuổi già bất hạnh không còn sống để kịp nhìn thấy sự thành tựu của Người Giác Ngộ.

Thái Tử Tất Đạt Đa sau sáu năm tu khổ hạnh ở rừng già, sau bốn mươi chín ngày doan tọa nhập dưới cội Bồ Đề đã chứng thành Đạo lớn. Từ đấy, dấu chân hoằng hóa đã in khắp chốn. Pháp Âm đã lay động vạn loại hữu tình. Ánh Đạo rải khắp chốn trần gian. Diệu Pháp chảy về phương Đông thẩm vào cảnh thổ Việt Nam, sống giữa lòng người, giao hòa ấm áp đã tròn hai niên kỷ, đã khiến cho nhà thơ Trúc Diệp đã ngồi ca:

*“Trải mấy nghìn thu giữ trọn màu
Ái ân thêm nặng gánh thương đau
Nên chi vươn đã phô hương thắm
Khắp bến trần gian vạn kiếp sau...”*

Trên bến trần gian Việt, giữa trái tim người Nam, những lúc còn vào ra giữa một đôi kiếp phàm tình vẫn muốn mượn sắc màu bát ngát của Đạo mà phô diễn lượng sống bất tuyệt của Đời. Ở nơi người đã xuất gia làm tu sĩ gần như lúc nào cũng sẵn mang thêm một tâm hồn thơ. Sư Cô Tịnh Liên của hôm nay cũng không là một ngoại lệ

*“...Phật Pháp đâu rời pháp thế gian
Sợ gì chẳng bỏ chờ than van...”*

Sư Cô đã nói như thế khi đưa tập thơ của Sư Cô cho tôi viết đôi lời giới thiệu.

Tối mồng 6 tháng 7 Canh Thìn, tôi đến làm Lễ Vu Lan ở San Jose và sau đó ghé thăm chùa Liễu Quán. Trên đường về, đi trên xa lộ thênh thang, tôi thấy một vầng trăng non đang hiển hiện giữa trời. Đêm mát dịu, không gian trong vắt và bao la, trăng non là ảnh tượng xui tôi liên tưởng tới mấy dòng thơ còn mới và trẻ của Sư Cô Tịnh Liên.

Thơ là lời hát của một tấm lòng. Lời hát ấy được ướp tấm trong mùi hương bao la của Đạo. Chừng đó cũng đủ để chúng ta gần gũi với một tập thơ mới và một người thơ mới: Sư Cô Tịnh Liên.

Los Angeles, Vu Lan Canh Thìn - 2544
HUYỀN KHÔNG

Xin Tha Thứ

*Tôi đây Thanh Tịnh Liên
Thở tập làm chưa quen
Nhịp điệu đều sai trật
Lỗi lầm tất tự nhiên*

*Cúi xin người dậy khuyên
Những phép tắc chưa chuyên
Chỉ cốt tìm thật lý
Nhịp điệu, vẫn xin quên*

*Cúi xin người chỉ khuyên
Đạo lý chưa tròn viên
Lỗi lầm nào chẳng vẹn
Xin cải hoán chuyên liền*

*Cúi xin người bảo khuyên
Tha thứ chỉ tầm lý
Hiểu chân ý bỏ lời
Chung nét đẹp cho đời*

Sám Hối

*Con quỳ đây sám hối, chư Phật, Tổ, muời phuơng
Lý, sự con tạm vạch, giúp ai người đáng thương
Trung, thương cǎn nào dám, duy người còn tối tăm
Nên con xin sám hối Thầy, Phật, Tổ muôn phuơng*

Phật Giáo Kỳ (Phỗ nhạc)

*Đây Phật Giáo kỳ tung bay phát phói
Đây Ánh Đạo Vàng soi sáng muôn nơi
Ấn Độ, Việt Nam, hoàn cầu, thế giới
Chúng ta đón chào chân lý sáng ngời*

*Chào Phật Giáo kỳ rực rỡ, sáng tươi
Mừng đường giải thoát khổ đau, luân hồi
Ghi ân giáo pháp, Đức Phật tuyệt vời
Quyết thè nỗi bước chân ngài người oi!*

*Đây Phật Giáo kỳ tung bay trước gió
Vì diệu, nhiệm màu trước mắt ai ơi!
Gió hát, người ca vang tận chân trời
Linh diệu cờ, người, đồng Một Thể thôi*

*Cờ là cờ, cờ lay, cờ lay...
Cờ là cờ, cờ bay, cờ bay...
Cờ tung bay, cờ tung bay vui thay!*

*Lễ đón chào uy nghi ánh sáng ngời
Phật Giáo kỳ, cờ siêu việt hình tướng
Pháp phổi mà vừa thanh tịnh, siêu thay!*

Lối Về Nguồn

*Tâm từ ngàn pháp môn, khai ngộ chúng sinh
Phương tiện Phật dậy, sao thoát khỏi diêu-linh
Vì nghiệp chuồng, căn cỏ, cao, thấp chẳng đồng đều
Nên thiên biến vạn hóa, tùy duyên khéo độ quần sinh*

*Chọn đúng lối về, nhanh, dễ vẫn hơn
Mau, chậm về nguồn tùy ở pháp môn
Đừng tu nhiều đời, loanh quanh luẩn quẩn
Đừng tốn thời gian trở lại cô thôn!*

Dù pháp môn nao, dù giáo môn nào
Mục đích giác ngộ, giải thoát lao đao
Chuyển hóa thức tâm, toàn tri kiến Phật
Sáng soi mặt trời! Tĩnh lặng làm sao!

Dù động, dù tĩnh, quy về một mối
Một mối vượt nốt là hết lôi thôi
Vượt cả sắc, không, vượt ngoài sinh tử
Chân không là đây, Diệu Hữu chẳng rời!

Không vật không tâm dứt sạch nghiệp sâu
Thiền tham công án hay tham thoại đầu
“Phật Thừa,” Chân Nhử là đây tuyệt đối
Viên mãn thật tướng, vô chủng, vô cầu

Chẳng pháp môn nào mà không nhiệm màu!
Khó, dễ, nhanh chậm thời gian bao lâu
Siêng năng, chân tu một đời là đủ
Công án, thoại đầu miên mật về mau

Đạt Ma Sư Tổ
qua nét vẽ của Thượng Tọa Thích Quảng Thanh

Tại Sao Bồ Đề Đạt Ma Đến Từ Thiên Trúc?

*Tự Tánh Bồ Đề tức Đạt Ma
Ngút ngàn, muôn dặm ngại gì xa
Mang gì Phật sự từ Thiên Trúc?
Vuốt biển, trèo đèo đến Trung Hoa*

*Vất vả, lao dao Tổ Đạt Ma!
Phật sự có chi mà lo quá
Vuốt biển, trèo đèo xa như vậy
Chỉ Một Chiếc Giấy, quẩy Ha! Ha!*

Đóa Ưu Đàm

*Chư Tôn Giáo Phẩm,
Chư Tăng Ni cùng khắp muỗi phuơng
Nhất Thùa Tuyệt Đối,
một hạnh bình đẳng khó khôn lưỡng
Dù lạ, dù quen,
tăng già hòa hợp chung mục đích
Cùng nguồn, cùng cội,
cùng Đóa Ưu Đàm tỏa ngát hương*

Phật Thừa (Phổ nhạc)

*Trì Chú, niệm Phật, Câu Thoại Đầu, Công Án
Pháp môn nào chẳng là châu ngọc, trầm, lan
Quán, Chỉ, Thiền đều tám bốn ngàn môn pháp
Chỉ phuơng tiện thôi, mà thoát khỏi gian nan*

*Nhất Thừa Tuyệt Đối sao còn kém, còn hở?
Sao còn so sánh, còn nhị biên nhỏ, lớn!
Nhưng vì tùy nhân duyên, căn cơ, nghiệp chướng
Chứ chẳng pháp môn nào cao, thấp, kém, hở*

*Tiểu, Trung, Đại Thừa hay dù Tối Thượng Thừa
Chân thật nghĩa “Phật Thừa;” Ai thấu cho chúa?
Hình tướng, danh từ gây oan khiên, nghiệp chướng
Phuơng tiện dùng xong, thôi buông bỏ, “không chúa”*

Ghi chú:

Không chúa: không còn chúa giữ một mày may gi

Niệm Phật (Phổ nhạc)

*Niệm Phật nhất tâm khác gì công án
Đi, đứng, nằm, ngồi không rời, không nản
Ăn, nghỉ, làm việc không chi ngăn cản
Khẩn truelong, với vàng vững một niệm thôi*

*Niệm niêm không ngừng, không vọng, không cầu
Niệm niêm không ngừng, chẳng quản dài lâu
Niệm không tán loạn, suốt mãi canh thâu
Niệm thanh tịnh niệm, là thấy nhiệm màu*

*Niệm từng hơi thở, hoa sen đang nở
Niệm từng Sát Na, Diêm Vương phải xa
Niệm không dứt đoạn, vượt cõi Sa Bà
Toàn thân đồng niệm, đã trở về nhà*

*Khai thị muôn loài, một tiếng Di-Đà
Niệm nhỏ, to, tiếng Ca-Lăng Tần-Già
Vũ Trụ này, ngay từng câu niệm rõ
A-Di-Đà Phật; Nam-Mô Di-Đà*

Tụng Kinh (Phổ nhạc)

*Hồi Kinh ai tụng mà như dội thấu tận tâm can?
Tụng rõ như khai thị, khiến ta tỉnh mộng mơ màng
Dù bạc vàng, châu báu chất đầy mười phuơng thế giới
So làm sao, sánh thế nào, với Bảo Pháp Phật ban?*

*Ôi! Càng nghe Kinh, càng thấm, lại càng thấy bàng hoàng
Kinh như tiếng sét: “Thức tỉnh và thúc dục oang oang...”
Thiết tha gọi con: “Mau thoát khỏi ngôi nhà lửa cháy!”
Sinh Tử, Luân Hồi nào khác gì: “Nhà cháy toang hoang!”*

*Tụng lời Kinh xưa mà tụng rõ từng câu, từng hàng
Tụng không vội vàng, mà chú ý từng chữ, từng trang
Người tụng và câu Kinh, sao cho dung thông, hiệp nhất
Khai ngộ ta, người trong Đệ-Nhất-Nghĩa Ánh-Tử-Quang*

*Tụng lời Kinh xưa mà tụng rõ từng chữ, từng câu
Chú ý từng nghĩa, từng lời mà tâm không mong cầu
Người tụng và câu Kinh, sao cho thấu thông, đồng nhất
Khai ngộ ta và người trong Đệ-Nhất-Nghĩa thâm sâu*

Trì Chú (Phổ nhạc)

*Dọc nhỏ, niệm to, hay chỉ đọc thầm
Trì không gián đoạn, không loạn, vọng Minh Tâm
Trì rõ ràng, dù nguy nan hay cấp bách
Linh diệu, tuyệt vời hỏi sao quá thậm thâm?*

*Miệt mài trì thôi, đừng quản ngại mau lâu
Thanh tịnh, kiên trì mà tâm không mong cầu
Trì đến khi nào chú và ta đồng nhất
Sẽ thấu chú là chi? Siêu việt, nhiệm màu*

*Nhu gươm kim cương dẹp phiền não, vô minh
Hữu tình dung thông, cũng gồm cả vô tình
Đêm ngày chuyên chú, chẳng mấy may loạn tán
Muỗi phuơng, ba cõi, phải siêu phàm Tinh Linh?*

*Trì đến độ ta là chú, chú là ta
Quỷ bay, ma chạy, Diêm Vương hàng, bỏ xa
Đại địa, sơn hà chỉ trong một câu chú:
“Úm Ma Ni Bát Minh Hồng... hồng... Úm Ma...”*

Lễ Sám Hối (Phổ nhạc)

*Lạy sám hối, trăm lẻ tám Hồng Danh
Thận trọng, nhịp nhàng, đừng vội, đừng nhanh
Ngũ Bách Danh, Tam Thiên hay Vạn Phật...
Lạy lễ miệt mài, nghiêm trọng, tinh anh*

*Chú ý từng lẽ, vừa đẹp, vừa thanh
Tù thô-dộng đến tế-vi cũng rành
Năng lẽ, sở lẽ, Tinh-Không đồng thể
Trời đất gom tròn, một lẽ “Hồng Danh”*

*Lễ thế “Chân Sám,” mới vượt tử sanh
Lạy không vọng niệm, hối trong, hối lành
Cùng chẳng cầu mong, cũng không chấp chuốc
Cùng không sự nghiệp, ngọc ngà long lanh!*

*Khi hối lạy mà “Thân Tâm đồng nhất”
Đất chuyển, rung trời, thấu suốt từng xanh
Thôi già từ nghiệp chuồng, đòi mong manh
Lỗi tận, tội tiêu, Vạn Đức viên thành*

Chân Sám Hối (Phổ nhạc)

*Quỳ sám hối, con xin Phật, Chúa rủ lòng thương
Cầu tha tội con, để rũ sạch mọi tai ương
Nương theo Đạo, con quyết tâm thành xin sám hối
Sợ sa địa ngục, mất hồn, mong mảnh hồn sướng
Tôi bai hoai gia phong, tôi đảo lộn luân-thuởng
Tôi đến Diêm-Vương còn kinh hãi, treo làm gươง*

*Nhưng chân hối cài nào chẳng rúng động muỗi phuơng
Mọi tội lỗi voi đầy, xin dốc lòng sám hối
Tôi biết bao đời, kể tiếp tội này đây thôi
Ôi tội của con giăng khắp chốn, ngập chân trời!
Ngạo mạn, bất hiếu, vọng ngữ, bội bạc, khói khơi
Không còn Đạo Lý, Kỷ Cương, Đức Hạnh trên đời!*

*Nhưng: Niệm niệm vô minh quay về toàn chân-cải-hối
Hỏi: Chân nghĩa sám hối nào chẳng rúng động muôn phuơng?
Nên: Bỗng nhiên Tâm con bừng như ánh sáng Thái Dương
Lòng con thanh, dạ con ngát tựa một bông huồng*

*Thế mới biết: Khi nhất dạ, nhất tâm hoán cải hết lỗi mình
Là hóa chuyển tội rồi, và chuyển cả vô minh
Tôi tự tiêu, lỗi tan tành dù cao hơn núi
Thanh tịnh Tâm này là toàn vũ trụ linh, linh...*

Thợ Bát Quan Trai (Phổ nhạc)

*Thợ Bát Quan Trai, sáng đẹp tựa sao mai
Tập xuất-gia cần-chuyên, nghiêm-trọng miệt-mài
Phiền-não bên ngoài, tạm gác qua một buổi
Trai giới một ngày, tôi học hạnh Nhu-Lai*

*Không đua tranh, cũng không còn đúng với sai
Không tị-hiềm, cũng không còn hờn thua ai
Giới, Định, Huệ, mục-tiêu là nhân giải-thoát
Một ngày tu thôi, mà phiền-phúc dần phai*

*Ôi tuyệt-vời thay là Thợ Bát Quan Trai!
Tích-thanh, thanh-tịnh quả một mà không hai
Trai giới tri, còn gì oan-khiên, nghiệp-chuồng!
Hỏi hồng trần nào còn trĩu-nặng đôi vai?*

*Nếu tiếp tu thôi, chắc sinh tử tiêu-tai
Nếu tiến tu hoài, át sẽ thấy Bản-Lai
Nếu muốn già từ mọi trần-lao oan-trái
Chỉ tu, tu rồi, Ô xem: “Tôi là ai?”*

Cúng Đường (Phổ nhạc)

*Việc bố thí cúng đường đẹp tựa ánh Thái Đường
Khiêm cung, trang trọng, một dạ chân thành dẽ thương
Đứng chấp chước công này to, của tôi thật lớn
Nhưng : Không bằng tâm thành, của chỉ một đồng còn hơn*

*Mong cầu đổi chắc trong việc bố thí cúng đường
Ngã, pháp trụ chấp, tập khí còn chưa xã-buông
Không Ba-La-Mật, không phải chân cúng đường bố thí
Còn ta cho, người nhặt, còn mọi đường vẫn vuông*

*Ba-La-Mật mới chân thật bố thí cúng đường
Công, của dù nhỏ mà tỏa ngát trọn hoa huống
Không nǎng, không sở cũng chẳng vật gì bố thí
Chỉ một tâm này, đồng thanh tịnh kháp muôn phuông*

Công Quả (Phổ nhạc)

*Khi làm công quả, ta đừng kể công
Chấp chuốc công lao, công tựa như không
Chỉ nên tận lực, dù việc lớn bé
Chăm chú, cẩn cù, việc như gấm, bông*

*Tôi là việc, mà việc cũng là tôi
Việc, tôi nhập một, vui làm như chơi
Ngoại cảnh chẳng màng, vọng tâm tự lặng
Làm không người làm, ô Tuyệt đối thôi!*

*Làm Ba-La-Mật, thật là công-quả
Siêu công-quả này, sinh tử phải qua
Không chấp chuốc, không cầu mong, đổi chác
Tiếp-tục lâu dài, hoa nở không xa*

*Làm công quả, mà chấp chuốc, mong cầu
Chỉ được phuốc báu, kiếp sau sẽ giàu
Công danh, sự nghiệp, tuy giàu sang thật đó
Nhưng không giải thoát, luân hồi, khổ đau!*

Hằng Nga Văn Đài Chờ

(Phổ nhạc)

*Mặt nặng, mặt nhẹ, khi làm công quả
Mặt nặng nhẹ, khi bố thí cúng dường
Chỉ tạo thêm nghiệp, cái nghiệp sâu thường
Hỏi làm sao mà hội nhập chân thường?*

*Nào ai bắt, nào ai cột chói mình!
Mình tự mình, trong phân-biệt trọng-khinh
Đứng điên đảo viễn cớ này, cớ khác
Vượt ra ngoài biên-kiến với nhục-vinh*

*Thói đừng nên, đừng chụp mũ nhũng ai
Tính toán so đo, hai một, một hai
Nào hờn thiệt, nào ghét-ghen tranh-chấp
Hỏi: “Thói-hủ này, nào có trong Bản Lai?”*

*Vọng-tưởng, thành-kiến buộc-chói thảm-thê
Ngụp lặn tử-sinh, phiền-não ê-chè
Mình không thanh tịnh, tưởng ai cũng thế
Vô-minh lạc lối, mù tối quên về!*

*Trăng bao giờ mờ mà mai trong mơ
Mờ mắt thói, Hằng Nga vẫn đây chờ
Khờ dại gì mà khu khu trụ chấp!
Trăng, trăng đầy, trăng thêu dệt nên thơ*

Thiền Chấp Tác (Phổ nhạc)

“Thiền Làm Việc”

*Huấn luyện thực hành chẳng nên chọn lựa
Chẳng thành-kiến mà cũng chẳng ghét-ưa
Việc nặng, việc nhẹ, chẳng nên so sánh
Chẳng chí tị-hiem, cũng chẳng tranh-đua*

*Không yêu người này, kỳ thị người kia
Không vị kỷ, mà cũng không phân chia
Không tác ý việc cao, hay việc thấp
Không quá vốn vã, không khinh rẻ, thia*

*Dã tự đến, thì trọng thầy tin bạn
Hỏi ai buộc mình, ai ép cho cam?
Vì mục đích, vì tìm đường giải thoát
Thôi thì ta làm, tột chú ý ta làm*

*Thực hành Thiền thể là chân thực hành
Tận Tâm, tận lực, vừa đẹp vừa thanh
Sạch, đẹp, gọn, nhanh, lại thêm thẩm mỹ
Hỏi bàn tay gì, vi-diệu tinh anh?*

Tình Thương Chân Thật

(Phổ nhạc)

*Chỉ có tình thương chân thật hoán cải được hận thù
Chỉ có tình thương chân thật làm tan rã mây mù
Tình thương chân thật:
“Tình vô biên không ngăn mé
Có săn nỗi mình, bỏ quên chẳng dùng, hỏi uống công ư?”*

*Nhưng vì vô minh che kín bởi tật xấu thói hư
Nên tình thương chân thật, biến thành đảo điên, điên đảo
Phải:
“Đảo điên xoay ngược,
chân tình thương hiển hiện sáng như sao?”
Thì cuộc sống muôn loài, muôn vật tuyệt đẹp biết bao!*

*Sao không cho đi,
cho người, cho vật, cho thật cho chân
Cho không biệt phân,
cũng không mong đáp nghĩa đèn ân
Cho đến thế, quả là cho tình thương Tuyệt Đối
Muốn hay không thì nhân nào, quả ấy vẫn an bày*

*Không gieo trồng mà trông đòi quả là quá mê si
Không cần biết mình, biết người, sao cứ lo phân bì?
Muốn hưởng phước báu, thì lo vun trồng, tu phước
Muốn vượt sinh tử, phải tu huệ sao cho kiên trì*

*Gieo nhân cho to, ta hái quả thật là to
Gieo nhân so đo, ta hái quả, quả so đo
Gieo nhân đảo điên, át phải là điên đảo trái
Gieo chân thật nhân, là vượt cả quả nhỏ to*

Buông Xả Tuyệt Đối là “Tuyệt Đối”

(Phổ Nhạc)

*Buông xả đây, là buông tâm đối đãi
Để thôi đi, cái nghiệp kiếp bi ai
Siêu việt ngoài cái sai, cái đúng
Vượt ra ngoài đây thầm, kia phai*

*Buông xả đây, là buông tâm biên kiến
Để thôi đi, cái sinh, diệt triền miên
Việt siêu ngoài cái không và cái có
Vượt ra ngoài không, sắc vẻ ảo huyền*

*Buông xả dây, là bỏ hết ưu phiền
Bỏ tuyệt đối, mọi tập khí đảo điên
Bỏ tham, sân, si, mạn nghi, lười biếng
Thù hận, ghét ghen, ích kỷ liên miên*

*Buông xả dây, không phải bỏ gia đình
Vẫn vợ chồng, con cháu trọn trung trinh
Nhưng không cột tâm, muôn điều vướng mắc
Không đắm say, dục ái nồng, vô minh*

*Buông xả dây, hy sinh quên thân mình
Can đảm lên, bỏ tập khí điêu linh
Dù gian khổ, khó khăn, thôi cố gắng
Vượt ra ngoài, dây xiềng xích tử sinh!*

*Dù tu sĩ, hay dù là cư sĩ
Nếu quyết tâm, ta còn sợ nổi gì?
Bỏ buông hết, mọi thói hư, tật xấu
Xả tận cùng, là ĐÀO chớ còn chi?*

BỎ CHẤP, TRỤ LÀ “TUYỆT ĐỐI”

(Phổ Nhạc)

*Cứ trân quý thân mình vì ngổ thật ư?
Không hiểu lý nhân duyên, ai không chấp, trụ!
Chấp con cháu, vợ chồng, tổ tiên, đất nước
Trụ người, trụ vật, trụ danh tài ảo hú*

*Thà chết thôi, ta cù giữ khu khu
Vì tưởng thật, làm sao không chấp, trụ
Dù chết rồi, ta còn thương nuối tiếc
Nên đổi đổi, luẩn quẩn với tâm tú*

*Không hiểu lý do, sao thoát khỏi ngực tù?
Kiếp kiếp, đổi đổi, trong mộng ảo phù du
Mãi lăn trôi, vẫy vùng trong biển ái
Bởi si mê trụ, chấp, lại chấp, trụ!*

*Khi sực tỉnh, biết đổi là huyền hóa
Hiểu lý nhân duyên, nào khác tàn thu
Thế cho nên, ta quyết kiềm đường tu
Sạch chấp, trụ, là mắt chẳng còn mù*

Chú Ý là “Tuyệt Đối” (Phổ Nhạc)

*Muốn buông xả, để đạt cứu cánh tốt cùng
Muốn không tru, danh tài, ái dục lung tung
Muốn bỏ tập khí, đến không còn chi để bỏ
Thì đừng quên chú ý, chú ý mãi không ngừng...*

*Đi, đứng, nằm, ngồi đừng nghĩ mung lung
Ăn, nghỉ, làm việc, chú ý tận cùng
Sát na, sát na, việc nhỏ, việc lớn
Vội vã thế nào, chú ý không rung*

*Chú ý nhường ấy, mình ở ngay đây
Ta ở ngay đây, khi nào nói bậy?
Ta ở ngay đây, không sao làm quấy
Ta ở ngay đây, tham sân phải chạy*

*Rời chú ý ra, ta đã mất ta
Rời chú ý ra, ta chẳng khác ma
Rời chú ý ra, quên đường lạc lối
Rời chú ý ra, Diêm Vương nào tha*

*Chú ý liên tục, ngày cũng như đêm
Mục đích giải thoát, đã đạt, đã nên
Ta ở ngay đây, từng giây, từng phút
Thôi tu đã xong, Diệu Hữu kè bên*

Tọa Thiền (Phổ Nhạc)

Kính tặng Nhạc Sĩ Tuấn Khanh

*Biết chú ý là cứu cánh tận cùng
Nếu không tọa thiền, khó lâm ai ơi
Đừng quên tĩnh tọa, ngày một vài tiếng
Để tâm minh, thôi đừng chạy lung tung*

*Thiền chuyển thức tâm, chuyển cùng cõi rẽ
Cho đến cùng, cái cõi gốc si mê
Thiền, thiền sâu là đã có đường về
Chú ý là đây, tận cùng chú ý*

*Nếu muốn cùng tốt, tận cùng chú ý
Hóa chuyển di hàm “Vô thi vô minh”
Tạo, tham đến độ, quên thân tâm mình
Thân tâm này, chính “ổ Tâm Ý Thức”*

*Dù tham công án, dù tham thoại đâu
Miên mật tham thôi, chẳng chút vọng cầu
Tham đến khi nào, nghi tình thành khối
Di, đứng, nằm, ngồi giữ chặt một câu*

*“Tôi là ai?” Hỏi mãi suốt canh thâu
Công án nào, chẳng vi diệu, nhiệm màu!
Chọn một câu, thật hoài nghi, thật hợp
Tham mãi, miệt mài, đứng kề dài lâu*

*Công Án, Thoại Đâu, là kiếm kim cương
Chở lìa xa, quá tuyệt diệu khôn lường
“MU” là gì? “Ai người đang niệm Phật?”
Vậy thôi mà, hội Tổ, Phật mười phương*

*Hỏi những ai đã nhảm chán đau thương
Chọn lối đi, để dứt khỏi đoạn trường
Giản dị thôi, câu Thoại đầu, Công án
Tọa thiền, tham thiền, vượt hết sâu vương*

*Tham không gián đoạn, nghi tình thành khói
Chân nghi hiện rồi, Diêm Vương bỏ chạy thôi
Thuần một khối nghi, đầu sào trăm thước
Bảo kiếm vung lên, dứt sạch nghiệp luân hồi*

*Hầm sâu đen tối, đáy thủng tan rã
Thập phương thế giới, đã hiện toàn thân
Vô Tướng thuần nhất, chẳng là thuần chân?
Siêu cả sắc không, vượt ngoài phàm thánh*

*Chẳng chi để nói, chẳng chõ để về
Chẳng người chứng ngộ, ai người si mê?
Đặt Tổ, gọi Phật, tiền nhân dậy thế
Tùy duyên này, tôi thảo nhạc, ca thôi*

TA Là? (Phổ Nhạc)

Tâm tru, chấp, ta đã xả ra
Tâm đổi dai, ta buông sạch cả
Mọi tập khí, ta thiêu, ta đốt
Vũ trụ đây, ta chính thật TA

TA là mây, bay lượn là là
TA là chim, riu rít hót ca
TA là gió, reo qua hoa lá
TA là trăng, soi sáng sơn hà

TA là sao, lấp lánh kiêu sa
TA là biển, suối mát vươn trà
TA là ánh mặt trời chiếu sáng
TA là TA, TA thật chính TA

TA thật chính TA, TA là tất cả
TA là hạt bụi, đại địa sơn hà
Muỗi phuơng thế giới, đâu mà không TA
TA vẫn là TA, TA vẫn đây mà

Thiền Thơ Không Tên (Phổ Nhạc)

*Thiền thơ không mang tên
Không nhịp điệu xuống lên
Không văn hoa từ ngữ
Không sắc màu bớt thêm*

*Vẫn biết, vẫn vô tư
Thiền vượt ngoài sinh tử
Thiền chẳng lọt túc cú
Thiền vô ngôn, vô tú*

*Chỉ gượng nói, ai ơi
Khởi ý là hỏng rồi
Im lìm cũng phiền đầy
Tùy cơ tác dụng thôi*

Không Tên Hay Có Tên?

*Thiền thoả Diệu Tính không tên
Không tên mà lại có tên lẽ thường
Cỏm trong bát, nước trong bình
Xin ai hãy hiểu tận tình cho chúa?
Không tên phản ảnh chân thủa
Thiền thoả phuơng tiện, mà vừa gieo duyên*

Hoa thơ

*Một tiếng thét, như trồi long đất lở
Em đây rồi, hồn hở nụ cười tươi
Muôn loài hoa, đồng lõa hé môi cười
Vẫn tĩnh lặng, mà hoa thơ rõ nở!*

Tổ Sư Thiền

*Là lạt pháp môn Tổ Sư Thiền
Thiền, còn gọi Giáo Ngoại Biệt Truyền
Đi, đứng, nằm, ngồi; A Thiền đó!
Nói nǎng, ngủ, nghỉ; Á đây Thiền!
Động tịnh, lǎng xǎng; Ô cõng thế!
Thiền, Thiền chẳng dứt; Ôi liên miên!
Thiền vẫn là Thiền; À là rúta!
Thiền nớ, tu ni có gì truyền?*

Vô Thủ, Vô Sinh (Phổ Nhạc)

*Thời gian ra sao? Trong biển Không-Hải mênh mông
Không gian nơi nào? Trong rỗng lặng, lặng viên thông
Về đâu, đi đâu, khi mười phuơng đồng nhất thể?
Sinh tử có còn gì trong Linh Giác Tính Không?*

*Vương mắc nỗi nào? Vì ta trụ nỗi nao?
Không chi ái nhiễm, hỏi: “Đã sạch trần lao?”
Không cột, chẳng trói, phải chăng là giải thoát?
Diệu Hữu Chân Không, nào còn sở chiêm bao?*

*Bất sinh bất diệt, này: “Trưởng mông là đâu?”
Vô Thủ Vô Sinh, làm sao có bắt đầu?
Rỗng không vô trụ, vậy: “Ai người cột trói?”
Bất khú, vô lai, phải Ma Ni Bảo Châu?*

Năng Lực Vi Diệu

(Phổ Nhạc)

*Công năng tự động, tự hiện, vi diệu triền miên
Khắp muôn loài, ngay muôn vật, linh hoạt, hiển nhiên
Toàn bộ sức sống nhiệm màu, rõ siêu hình tưởng
Vô lượng, vô hình, mà sao tác dụng vô biên?*

Nhưng phải tu:

*“Tu, tu sao Bát Thức chuyển thôi, thành Tứ Trí
Thì thực tưởng phơi bày, toàn là năng dụng, chân không
Phải chính, chính em, chính cỏ dại, chính bông hồng?
Phải vũ trụ năng toàn, hằng hiển hiện, dung thông?”*

Lăng Nghiêm Kinh: “Tính là tướng, tướng cũng là tính”
Bát Nhã Tâm Kinh: “Không là sắc, sắc chẳng khác không”
Thực thể, hư thể cùng rỗng lặng một Tính Không
Hỏi: “Muối phuơng còn khác? Và Chân Không có đồng?”

Vậy nếu còn:

“Chút vuông mắc gì cũng khó, khó vượt tử sinh
Dù bụi nhỏ như hư không, vẫn vuông vuông mình
Làm sao mà hợp Giác Minh, vạn năng, vạn pháp?
Làm sao siêu thời gian, không gian, siêu tướng, hình?”

Nụ Cười (Phổ Nhạc)

*Ôi nụ cười rạng rỡ ánh sao!
Cười hồn nhiên, tự tại nhường nào
Thiêu rụi cả, oan khiên, nghiệp chuồng
Phải nụ cười, vượt thoát chiêm bao?*

*Phải nụ cười, giải thoát trần lao?
Này cười thế, mà ra là “ĐÀO”
Chỉ cười thôi, nói pháp tột cao!
Lặng cười thôi, chẳng thốt lời nào*

Nghe Chǎng Ai? (Phổ Nhạc)

*Nghe chǎng ai? Làn gió, gió heo may
Nghe chǎng ai? Lá rung, rụng, mưa bay
Có nghe chǎng? Sóng thì thầm, thác đổ
Nghe hoài, nghe, dù không tiếng, ai hay?*

*Nghe, nghe không? Trái đất chưa hề quay
Nghe, nghe không? Thời gian chưa từng chạy
Mà ai nghe? Hay vũ trụ nghe đây?
Này vẫn nghe, dù chǎng tiếng, ô hay!*

*Nghe, không ai nghe, ô thật lạ thay!
Không năng, không sở, tinh nghe như vầy
Màu nhiệm, viên thông, phải chǎng thế ấy?
Tinh lặng tột cùng, hỏi phải là đây?*

Điệp Khúc

*Nghe, nghe không? Trái đất chưa hề quay
Nghe, nghe không? Thời gian chưa từng chạy
Mà ai nghe? Hay vũ trụ nghe đây
Này vẫn nghe, dù chẳng tiếng ô hay!*

*Nghe, không ai nghe, ò thật lạ thay!
Không nǎng, không sở, tính nghe như vậy
Động tịnh, âm dương, dung thông, siêu thể
Tĩnh lặng tột cùng, hỏi phải là đây?*

Kỹ thuật và thực hiện: Kỹ Sư Lưu Ngọc Thuận
1969 - 1970 tại chân đèo Hải Vân, Đà Nẵng

Phật

*Uy nghi sừng sững giữa hư không
Nhìn thấu quần sinh nghiệp biệt đồng
Luẩn quẩn nổi trôi trong sáu nẻo
Bởi: Sắc, danh, tài, vùi dập sâu, nồng!*

*Thất bảo trùng trùng tảo chân không
Tam thân, tử trí thật viên thông
Nhiệm màu, vi diệu bi cùng lực
Thường hằng là dây, tĩnh lặng trông*

Bàn Tay Vi Diệu

*Phải chăng bàn tay thật có thần thông?
Bàn tay phá rừng, sẻ núi, lấp sông
Bàn tay biến hóa giang sơn, gấm vóc
Ôi bàn tay vi diệu, bàn tay không!*

Ánh Mắt Nào?

Phổ Nhạc

Dù cuộc đời dày thăng trầm, biến đổi
Ánh mắt nào vẫn trong trắng, tinh khôi
Vẫn sắt son, vẫn tha thiết, sáng ngời
Vẫn tĩnh lặng, êm đềm mà sôi nổi
Nói nhiều thế? Đã nói trọn muôn lời
Ánh mắt ơi, sao chẳng chút phai phôi!
Cùng khấp cả thời gian, không gian đầy
Chẳng, chẳng gì, chỉ ánh mắt mà thôi...

Điệp Khúc

Dù cuộc đời dày thăng trầm, biến đổi
Ánh mắt nào vẫn trong trắng tinh khôi
Vẫn sắt son, vẫn tha thiết sáng ngời
Siêu tĩnh, động, êm đềm và sôi nổi
Vuốt tĩnh, động êm đềm và nổi sôi
Nói nhiều thế? Đã nói trọn muôn lời
Ánh mắt ơi, sao chẳng chút phai phôi!
Cùng khấp cả thời gian, không gian đầy
Chẳng, chẳng gì, chỉ ánh mắt mà thôi...

Tuyệt Đối (ngắn)

*Tuyệt đối là không còn trong tưởng đối
Lý sự viên dung, hoàn hảo như nhau
Tuyệt đối là không còn trước, còn sau
Thời gian chết mà không gian cũng tuyệt*

Viếng Mộ (Phổ Nhạc)

*Tìm quẩn, kiếm quanh chảng một ai!
Chỉ duy người ấy nâng nhánh mai
Đặt trên ngôi mộ ai? Ai chết?
Đã chết, sao còn nâng nhánh mai?*

*Ứ này vẫn đó một cành mai
Lòng lẫy, tưới hoài chảng hè phai
Ai nằm dưới mộ? Ai người viếng?
Hay vẫn là ai, mai ngắm mai*

Gươm Bát Nhã

*Trí tuệ Phật, Văn Thủ Sư Lợi
Sư tử thiêng dâm nát không gian
Gươm đơ lên, nước mắt cạn khan
Gươm hồi lại, vô minh rụi tắt*

*Gươm nghiêng nghiêng, Tu Di sụp nát
Gươm ngả về, phiền não sạch sanh
Gươm xoay ngang, sinh tử nát tan
Gươm hướng dọc, như nhục tử tại*

*Gươm trí tuệ, Văn Thủ Sư Lợi
Hét vang lên, bát nhã không lời
Đưa chúng sinh rời khỏi luân hồi
Giải thoát cả muời phương ba cõi*

*Vung tay lên, gươm vào tuyệt đối
Rút tay về, siêu việt không gian
Tuốt gươm thiêng, vũ trụ tiêu tan
Thâu gươm lại, thời gian đoạn tuyệt*

Bước Chân Ai?

*Bước chân ai, dũng mãnh oai hùng
Bước chân ai, đất chuyển trời rung
Bước chân ai, dùng dùng sấm sét
Bước chân ai, nhạt nguyệt sáng chung*

*Bước chân ai, êm dịu nhu nhung
Bước chân ai, tịch tĩnh tột cùng!
Bước chân ai, hoa cười hé nở
Bước chân ai, tự tại ung dung*

*Bước chân ai, vũ trụ bước chung
Bước chân ai, cá nổi, chim mừng
Bước chân ai, chưa hề dấu vết
Bước, không ai bước, ôi là lùng!*

Ai?

*Ai Phổ Hiền? Ai Quan Âm, Thể Chí?
Ai Di Đà? Ai Đức Địa Tạng Vương?
Ai Thích Ca? Ai tràn ngập tình thương?
Ai Văn Thủ? Ai tuyệt vời trí tuệ?*

*Phật tức là Tâm mà Tâm tức Phật
Chúng sinh nào mà không Phật, không Tâm?
Tử bi, hỉ xả, Thể Chí, Quan Âm
Thanh tịnh tuyệt đối, Mâu Ni Văn Phật*

*Tâm tức là Phật, mà Phật là Tâm
Chúng sinh nào lại không Phật, không Tâm?
Bình đẳng, ngay thẳng chẳng khác Di Đà
Khiêm cung, đức độ Phổ Hiền nỏi ta*

*Phật cũng là Tâm, mà Tâm cũng Phật
Chúng sinh nào mà chẳng Phật, chẳng Tâm?
Nhẫn nhịn, kiên trì khác chi Địa Tạng?
Quảng đại, trí tuệ, Văn Thủ tối thượng*

Nụ Cười Di Lặc

*Nụ cười tươi như hoa
Tự tại thật chính ta
Sinh tử, ta siêu vượt
Phiền não, ta không tha*

Biết

*Phật pháp đâu rồi pháp thế gian
Ở đâu cũng thấy pháp tràn lan
Hiểu rồi mới biết đều là pháp
Biết được tử sinh, cả Niết Bàn
Biết ta và pháp không gì khác
Biết chính ta rồi, sinh tử tan*

Thật Không?

*Tự hỏi thân này có thật không?
Lợi, danh như sóng bể bèn bồng
Sắc đẹp mong manh như sương sớm
Tu rồi; Chân, Giả thể đồng thông*

Ánh Thái Dương

Ồ!

Ánh mặt trời
vẫn sáng soi

Nắng tắm
muôn loài
không mòn mỏi

Không kể
công minh
không giận dỗi

Tuyệt đối
trung thành
tĩnh lặng thôi!

Tia Nắng Lên

*Tia nắng lên rồi, cảm ơn con
Sáng đẹp mãi thôi, chẳng héo hon
Ấm áp, vui tươi, vi diệu quá!
Cứ sáng cùng soi, ôi! Sắt son*

Trời Mưa Hay Người Mưa?

*Đừng mưa em nhé, để cùng đi
Uớt át làm chi, lệ khóc mi
Khóc lóc nhiều rồi, thôi đã đủ
Cam lồ tẩy sạch, chẳng còn chi!*

Vầng Trăng Huyền Diệu

*Ánh trăng
huyền diệu,
tỏa muôn nỗi*

*Thuởng hằng
ôm ấp,
dỗ dành tôi*

*Mẹ soi
đuồng sáng,
tan tăm tối*

*Mẹ chính
là Em
mẹ vẫn Tôi*

Tuyệt Đối (dài)

*Tuyệt đối là tột, tột cùng chú ý
Lý sự viên dung, trọn vẹn nhu nhau
Tuyệt đối, dứt hết ràng buộc, khổ đau
Tập khí gạn sạch, không còn một tí*

*Tuyệt đối làm việc nhỏ, to quyết chí
Mỹ thuật tuyệt vời, sạch, gọn bằng nhau
Tuyệt đối, không còn lẩn truớc, lộn sau
Nhanh nhẹn tột cùng, đồng tâm nhất trí*

Chiếu Soi

Vầng trăng vầng vặc giữa trời
Không nghiêng, không lệch
chẳng rời, không rời
Tĩnh lặng, chiếu soi sáng ngời
Chưa từng xa lạ, chẳng rời thân tôi

Tự Tại

*Tự tại,
không nghĩa cũng không lỗi
Tự tại,
đem đạo cứu độ đổi
Tự tại,
giúp người mai không ngói
Tự tại,
chỉ bối thí mà thôi*

Tự tại,
không ngừng nghỉ người ơi!

Tự tại,
làm việc như vui chơi
Tự tại,
hy sinh thật tuyệt đối
Tự tại,
tô hạnh phúc cho đời

Tự tại,
suối mát khắp cùng nơi
Tự tại,
Phật Pháp chẳng xa vời
Tự tại,
quên mình, cho cùng khắp
Tự tại,
ngay đây chẳng xa rời.

Vô Thường

*Dạo bước thăm hoa nở giữa vườn
Hoa đua sắc thắm, ngọt ngào hương
Gió đâu đưa lại, hoa rơi rụng
Khiến khách xem hoa, dạ chán chuồng*

Cánh Buồm Bạt Gió “Đời”

*Vô minh đầy nhu tôi!
Nên mãi mãi chơi với
Con đò không bờ bến
Bao giờ hết nổi trôi?

Ai dại khờ hơn tôi?
Lần mò trong mê tối
Thuyền mong manh trước gió
Sóng dồn dập nỗi nỗi

Si mê nào bằng tôi?
Bôn ba khắp néo đời
Con đò không quyền chủ
Mênh mông sóng ngupy, trồi*

Cánh Buồm “Đạo”

*Lo chi trôi với nổi
Sợ gì đó trò chơi
Bình tâm, gồng tay lái
Tự chủ, thuyền không trôi

Sóng nước chỉ một thỏi
Thuyền, đời, vẫn chính tôi
Bôn ba, ồ huyền hóa
Tỉnh mộng thỏi, người ơi!*

Dâng Hoa

*Hoa này con tặng mẹ
Cùng bông ấy dâng cha
Mẹ chính hoa xinh đó
Cha chính đài bông nha

Con thường là hoa ấy
Chúng ta chung một nhà
Vẫn hoa này con dâng
Dâng thầy với non sông
Dâng đồng đều pháp giới
Dâng vũ trụ mênh mông
Con dâng cả Chân Không
Chúng sinh mười phương Phật
Là Tuyệt Đối chân thật
Dâng trọn vẹn tay không
Cùng thể, đồng dung thông*

Thắc Mắc

*Người cưỡi hoa chi lạ?
Dâng cho đã rồi không
Con im lìm không nói
Hoa Tặng Pháp mênh mông*

Thật Nghĩa Đản Sinh

*Thật nghĩa thâm sâu, Phật Đản Sinh
Nhận ra mình, thực hết diệu linh
Vượt vòng ràng buộc, siêu ba cõi
Là Phật ngay đây, Phật Đản Sinh*

Mừng Phật Đản Sinh

(Phổ Nhạc)

*Nhẹ nhàng én lượn với mây bay
Thoang thoảng trầm hương, vi diệu thay!
Muôn loài hồn hồn, phô nguồn sống
Chào đón Đản Sinh, Đức Phật đây*

*Chim hót ca, suối đàm hòa tấu
Thác reo vui, hoa nở ngập trời...
Tràn màu sắc, tung tăng cá lội
Mừng Đản Sinh, Thể Tôn người ơi!*

*Hào quang chói, mưới phuơng ba cõi
Tối tăm nào chẳng được chiếu soi
Trường mộng mơ, giật mình tỉnh giấc
Chúng sinh thôi ngуп lạn luân hồi*

*Toàn vũ trụ nhiệm màu, vi diệu
Muôn loài chung sức sống đáng yêu
Chưa từng đi, làm sao có đến?
Năng lực này siêu việt, việt siêu!*

*Đản sinh, ngày ghi ân, kỷ niệm
Đáng đại bi, trí tuệ vô biên
Hướng dậy em: “Vượt mê, về giác”
Giác xong thôi, ẩn Phật em đèn*

*Thật nghĩa thâm sâu Phật Đản Sinh
Là nhận ra mình, hết diệu linh
Vượt vòng ràng buộc, siêu ba cõi
Là Phật ngay đây, Phật Đản Sinh*

*Mừng Phật ra đời, Phật Thích Ca
Phật vẫn nơi đây với chúng ta
Không trước, không sau, năm với tháng
Không bao thế kỷ, vẫn đây mà*

*Phật thật là đây, Phật Thích Ca
Không chỉ là gần, cũng không xa
Ấn Phật thâm sâu hàng ngày trả
Phật, tiếng cười vui khắp mọi nhà...*

Mừng Phật Thành Đạo

*Hồi trăng tròn hay ai đã tròn trăng?
Phải trăng vô thi? Phải trăng vô sinh?
Phải trăng hình tướng? Phải trăng vô hình
tướng
Mừng Phật đạo thành, ô Phật y trăng*

*Thôi già từ sáu nẻo
Hết đọa dày đốn đau
Tràn hào quang muôn màu
Đẳng đại bi Thành Đạo*

*Trăng tròn hòa bình minh
Muỗi phuơng chung Tinh Linh
Khiết tinh trầm hương ngát
Cam lồ sương lung linh*

*Hoa muôn hoa bừng nở
Chim hót mừng muôn phuơng
Muôn loài bừng tinh giấc
Mừng Thể Tôn Đạo Thành*

*Vui mừng Phật Thành Đạo
Hết phiền não lao đao
Giác ngộ vui giải thoát
Vẹn thè xưa năm nào*

*Ánh Đạo vàng chiếu tỏa
Vẫn ngay đây chói lòa
Tám tú ngàn môn pháp
Khắp vũ trụ bao la*

*Nương theo tùy pháp môn
Em cũng gặp Thế Tôn
Để chung vui Thành Đạo
Mừng cùng chùng cô thôn*

*Sát na chưa hè xa
Cùng đang cất tiếng ca
Cùng tuệ trăng soi chiếu
Cùng cặp chân vi diệu*

Tắm Phật

*Tôi tắm ai đây? Hay tôi tắm tôi?
Phật tuyệt thanh tịnh! Tôi toàn tội thôi!
Ôi tham sân si, mạn nghi đầy đủ!
Vậy tôi tắm ai đây? Tôi tắm tôi!*

*Tôi tắm Phật, hay là tôi tắm tôi?
Phật thường tịch quang, tội tôi ngập trời!
Gan sao tập khí tận, vô minh hết
Bật tiếng ai cười “Ồ Phật hay tôi”*

Phật Nhập Diệt

Nhập diệt đây, vượt hết sinh tử rồi

Nhập diệt đây, chẳng còn có luân hồi

Nhập diệt đây, về nguồn chân tuyệt đối

Nhập diệt đây, chân thật sống mãi thôi

Nhập diệt đây, nhân quả hết thật rồi

Nhập diệt đây, TA cùng khắp nỗi nỗi

Nhập diệt đây, TA hiện hữu không rời

Nhập diệt đây, TA có mặt trên đời

Chân Sư

*Xuất gia đại sự nghĩa gì ư?
Chẳng dễ gì đâu đúng nghĩa “Sư”
Sư phải cho đời khuôn thước ngọc
Chân sư ban rải đạo tâm từ*

*Chân sư, thể sự chẳng còn màng
Chân sư, dục vọng hết mê ham
Chân sư, danh lợi như gió thoảng
Chân sư, tiền tài chẳng ngó ngàng*

Chân sự, cứu kẻ mù khỏi tối

Chân sự, độ người hết diêu linh

Chân sự, đưa đường vượt tử sinh

Chân sự, dẫn người về thức tỉnh

Chân sự, hy sinh, biện tài muôn lối

Chân sự, bình đẳng, đức hạnh tốt cùng

Chân sự, từ bi, hỷ xả không ngừng

Chân sự, trí sáng ngời, tuyệt tuyệt đối

Chân sự là kiên trì luật giới

Chân sự đại bi, lực, đại hùng

Chân sự là cùng tốt bao dung

Chân sự là vô minh thường diệt

Chân sự là tử sinh không thể tới

Chân sự, thanh tịnh, tập khí sạch trong

Chân sự, huyền diệu, tự tại thong dong

Chân sự, nhiệm màu, vượt ngoài trần thế

Tìm Kiếm Minh Sư

*Tìm kiếm minh sư để học, tu
Không sao thấy được, mắt như mù
Người không quyền lợi, không bè phái
Không dục, tiền tài, đầy minh sư*

Hành Hạ Hay Từ Bi?

*Dậy dỗ, uốn nắn vì ngại quá ư từ bi
Nhẫn nhịn tu đi, hãy sửa từng tí, từng li
Gọi dạ, bảo vâng, đừng khóc lóc, phải kiên trì
Sung sướng làm sao, gấp được minh sư chân chính!*

*Nếu không thuận duyên, gặp vị thầy chẳng ra gì
Mắng chửi, đánh đập, chỉ vì thầy quá sân si
Đừng nên cãi lại, cũng đừng nên thù hận, uất
Lặng lẽ im thôi, để tìm kiếm một đường đi*

*Kiếm một minh sư mà chính ngại không mê si
Chẳng mang tài sắc, lợi danh, hay bất cứ gì
Trí, đức, giới, bậc chân tu từ bi đáng quý
Đúng người dẫn lối, chỉ đường còn ngại lo chi?*

Có Phải Sư?

*Đầu trọc trọc mà có phải sư
Cà Sa khoác đai, chẳng ủu tu
Luân hồi sinh tử, sao không sợ?
Nhân quả nỗi mình, gạt được ư!*

Chính Thật Sư

*Ồ! Đầu trọc trọc, thầy đây nhà tu
Cà Sa đơn giản, vẻ hết ưu tư
Sinh tử, luân hồi, nào đâu còn sợ!
Vạn đức vẹn toàn, thật đúng chân sư*

Tu

*Ai thấu chẳng ai nghĩa chữ tu?
Tu để làm chi, để được gì?
Tu để khỏi tù trong sinh tử
Tu cho sáng mắt, chẳng còn mù*

Tu muốn khôi mù, nên sáng suốt
Tu sao dục vọng, không còn hù
Tu không còn ngại, quyền và thế
Tu để khôi tú, mới đi tu
Tu thiết tha tu, nghĩa: “biết dùng”
Tu thật là tu, nghĩa: “biết dùng”
Tu quyết đến cùng, là nghĩa: “bỏ”
Tu thấu tận cùng, đấy “vô tu”
Tu, tu, “vô tu,” tu hết tú
Tu hết tú rồi, ấy thật “tu”

Ngô

*Ngô nhận ra trong cuộc đời trần thế
Vui chẳng nhiều, mà chỉ khổ đau thôi
Ngô nhận ra: phiền não khấp nổi nổi
Bối, ngup, lặn trong biển đời đầy nước mắt*

*Ngô nhận ra: tử, sinh, già, bệnh, tật
Vòng luân hồi luẩn quẩn mãi không ngơi
Ngô nhận ra: thân này chẳng của tôi
Hoàn cát bụi, có chi là đáng kể*

*Ngô nhận ra: đầy lấp lùng quyền thế
Dục vọng, bạc tiền, như bọt sóng nổi trôi
Ngô nhận ra: lười, tập khí lôi thôi
Nó giam hãm, đòi đòi trong sinh tử*

*Ngô nhận rồi, then thùng, xa lánh dữ
Ngô nhận rồi, nhất quyết trọn đường tu
Ngô nhận rồi, sửa mãi quyết không từ
Ngô nhận rồi, tiến lên tâm bất thoái*

*Ngô ngộ rồi, vô minh không thể tới
Ngô ngộ rồi, sinh tử hết lăn trôi
Ngô ngộ rồi, tự tại khắp muôn nơi
Ngô ngộ rồi, tịch quang ôi tuyệt đối!*

Đạo

*Đạo vượt thời gian lẩn không gian
Đạo vẫn nơi đây vẫn chưa chan
Đạo vượt nhị biên không và có
Đạo siêu sinh tử, vượt nghẽn bàn*

HOA VŨ TRÙ

thơ: Thanh Tịnh Liên
nhạc: Chính Mung

vui, mạnh

1) Phật chính hoa thơm này.
2) Mẹ chính hoa xinh này.

Thay chính bông hoa này.
Cháy cùng bông hoa này.

Ban Anh cùng chị em đẹp trong áy.
Em nhụy hoa ngát đây.

1) Chúng ta dây hoa này.

1) Bướm cánh hoa rung rinh.
2) Gió hoa thêm lung linh.

Vũ Đất trù nuôi càng hoa đẹp xinh.
Nuốc làm màu hoa tuối thắm.....

Chim nước làm hoa tuối thắm.....

Chúng ta chung gia đình.
Nắng hoa cuối cùng Em.

Fine

Hoa Vũ Trụ

*Phật là hoa thơm này
Thầy cũng đồng hoa đây
Bạn cùng hoa đẹp ấy
Em nhụy hoa ngát đây*

*Bướm cánh hoa rung rinh
Vũ trụ trong hoa xinh
Chim màu hoa tươi thắm
Chúng ta chung gia đình*

*Mẹ chính hoa xinh này
Cha là dài bông dây
Anh chị em trong đó
Chúng ta đây, vui vầy...*

*Gió, hoa thêm lung linh
Đất, nuôi hoa đẹp xinh
Nước, làm hoa tươi mát
Nắng, nắng hoa, hóa mình!*

Tù Hay Không Tù? (Phổ Nhạc)

*Cực Lạc hay địa ngục, vẫn chính tôi
Tôi tạo Cực Lạc ngay ở đâu môi
Tôi biến địa ngục, tràn đầy nước mắt
Mọi cảnh, mọi vật, tôi làm thương ôi!*

*Giỏi dốt, siêng lười, cũng vẫn một tôi
Việc đổi, việc đạo, dù nghỉ, dù chơi
Việc dở dang, hay cuộc đời ngang trái
Vẫn là tôi quyết định, nổi hay trôi*

*Đừng đổ tại số, tại kiếp đòn cõi
Đừng đổ tại mạng, ta phải có đôi
Đừng dại doan, vô minh, chấp trước
Đừng trách trời, trách đất lôi thôi!*

*Đừng liều lĩnh, buông cuộc đời phai phôi
Đừng dồn dập, theo làn sóng biển khởi
Sáng hay tối đều do mình muốn thế
Tự túi thôi, vì mình thích chơi với!*

*Dại khờ chi vào tù, khi không tội?
Can đảm lên, thoát khỏi chảo dầu sôi
Ôi cuộc đời phức tạp, khắp nơi nỗi!
Sáng suốt nhé, để đừng tủ với tội*

*Dù lỗi nào, thì vẫn chính tại tôi
Bởi tôi muốn, nên tôi liều bước tới
Biết cõi đời là gian truân sóng gió
Ngừng hay đi, cũng vẫn chính mình thôi*

*Biết cuộc đời, là ảo ảnh, trò chơi
Đừng chấp tranh, chiến đấu đổ mồ hôi
Đừng bắt bỏ, vì chỉ là huyền hóa
Đừng si mê, để vũ trụ kéo lôi!*

*Thôi ngừng hận, ngừng trách tôi tại tôi
Kiểm chân thực, để ra ngoài giả dối
Đừng huyền hóa, chuyển hào quang sáng chói
Hết dật dở, đau khổ với lăn trôi!*

VŨ TRỤ CỘT TRÓI

*Tiền tài em cũng thích
Sắc đẹp em cũng ham
Uy quyền em càng tham
Ngũ dục em ngupy lẩn*

*Tập khí em thêm nặng
Sân si càng lên cao
U mê tột cùng sao
Nghịệp chướng sâu nhuởng nào*

*Khổ đau em chồng chất
Lệ buồn hồn biển sâu
Phiền não ôi u sầu
Tử sinh biết về đâu?*

*Quay cuồng bao kẽ siết
Sinh diệt em chơi với
Luân hồi em nổi trôi
Vũ trụ cột trói, diệt!*

Chủ Vũ Trụ

*Tiền tài em nhảm chán
Sắc đẹp em không ham
Uy quyền em chẳng tham
Ngũ dục nào cột trói?*

*Tập khí tận cùng sạch
Sân si đà đã thiêu
Nghiệp chướng cùng tận tiêu
Tỉnh thức nào không tối?*

*Khổ đau em tự tại
Lệ buồn cam lồ rẩy
Phiền não túc bồ đề
Tử sinh nào em về?*

*Quay cuồng em tĩnh lặng
Sinh diệt em thanh thởi
Luân hồi không còn nơi
Vũ trụ em làm chủ*

Tiếng Chim Hót

*Chỉ một tiếng chim hót
Làm đất chuyển trời rung
Làm vũ trụ phải ngừng
Lắng nghe chim này hót*

*Chỉ một tiếng chim hót
Làm vũ trụ nở tung
Làm thời gian phải ngừng
Chỉ còn là tiếng hót*

*Chỉ một tiếng chim hót
Vang dội khắp mười phương
Tiếng chim đầy tình thương
Chưa bao giờ ngừng hót*

*Chỉ một tiếng chim hót
Thức tỉnh hết người mê
Mang chúng sinh trở về
Thức tại nghe chim hót*

*Chỉ một tiếng chim hót
Giật mình: “ta đây rồi”
Thời gian, không gian chết
Chim chẳng hót một lời*

Chính Thiền

*Tù sáng chí tối, việc cũ liền liền
Đạt theo được rồi, mới chính thật Thiền
Tập khí liên miên, chẳng rời đảo điên
Xả buông sạch rồi, mới thật biệt truyền*

The Three Pillars of Zen

Kính tặng
Sư Phụ Philip Kapleau

*The Three Pillars of Zen mãi lan truyền thế giới
Phật sự mang gì từ Nhật về phuơng Tây?
Trải bao gian khổ, gần mươi bốn năm bên ấy
Dem về được gì, hay chỉ cõng tay không?*

*Di dã tay không, vè lại cõng tay không
Thế thì đem gì, và truyền được cái gì?
The Three Pillars of Zen, cùng thế “NHƯ THỊ”
Ấy thế mà mọi người không hề nhìn thấy!*

*Trần gian này quả vô minh, điên đảo quấy
Thấy không chịu thấy, mà nghe cũng chẳng “Ke”*
Thấy thật rõ đì, và nhớ nghe cho tò
Thấy nghe thật rồi, đà không thấy, không nghe*

Bodhiheart

* Ghi chú: Ke là “care” tiếng Anh: Không cần

Roshi Philip Kapleau

*Roshi Kapleau, Lý, Sự tròn viên
Tù, bi, hỷ, xả, vừa dịu, vừa hiền
Đức độ, trí tuệ, vượt tầm pháp giới
Ngài, chân thiền sư của Tổ Sư Thiền*

Bodhiheart

Sensei Bodhin

*Bodhin Sensei, thầy dậy tôi Thiền
Lý sự vẹn toàn, thầy Toàn Chân Liên
Tử bi, trí tuệ, thầy là Tuyệt Đối
Thầy tái sinh tôi, Giáo Ngoại Biệt Truyền*

*Dung tôi Á Đông, nét thầy Âu Mỹ
Tôi thấy dung thầy, trên chính dung tôi
Tôi Bodhiheart, thầy là Bodhin
Đạo tình thầy trò, không còn gạch nối*

Bodhiheart

Bồ Đề Tâm

Kính tặng Sensei Bodhin

*“Bồ Đề Tâm”
thày đặt
tên tôi*

*Tâm giả
danh gọi,
có thể thôi!*

*Không vật,
không tâm,
không tên tuổi*

*Không tử,
không sinh,
không nổi trôi*

Tỉnh Mộng Đi Thôi Trở Về Nguồn

*Hàng sa kiếp rồi, mãi lăn trôi
Cú lạc loài thôi, quên hết lối về rồi
Ôi thương đau! Trở về mau
Nỗi trôi chi hoài, trong biển nước mắt thương đau!*

*Sao mỉm chi mãi? Tỉnh mộng đi thôi
Ôi tiền tài! Ôi danh vọng! Ôi sắc đẹp! Ôi cuộc đời!
Dù lộng lẫy, huy hoàng như ánh sáng mặt trời
Cũng chỉ là bọt sóng, là sương sớm, là vọng lôi*

*Sao mờ chi mãi? Tỉnh mộng đi thôi
Mở đến bao giờ mới nguôi?
Mở suốt ngày đêm!
Mở hết cả cuộc đời*

*Muôn kiếp người:
Có ai mà không khóc than?
Có ai mà không nát tan?
Mà không mất mát?
Mà không hoạn nạn, diêu tàn?*

*Ôi làm sao?
Làm sao tỉnh mộng thật, cho hết chói vối?
Làm sao biết đường nào, về nguồn về cội?
Làm sao hết vô minh, không còn ngu tối
Làm sao có tự tại, dứt sạch nghiệp luân hồi?
Về:
Cứ Thiền đi sẽ biết đường về
Cứ Thiền đi là hết si mê
Thiền, cứ Thiền không còn đau khổ
Thiền tu xong, trọn vẹn muôn bè*

Ai Đứng Đây?

Người ấy hôm xưa đã ngất ngây

Danh tài, ái dục lấp sâu dày

Giờ:

Mắt sáng, y vàng, đầu sáng đẹp

Rạng rỡ hoa cười, ai đứng đây?

Vu Lan (Phổ Nhạc)

Vu Lan, Vu Lan, nghĩa thật thâm sâu

Vu Lan, Vu Lan, đẹp tựa ngọc châu

Vu Lan biếu lộ:

“Lòng hiếu thảo, dạ ghi ân bất diệt,

Ôn mồi phuởng, có sức sống nhiệm màu”

Kìa: “Toàn một năng lực linh thiêng, vi diệu

Không sắc, sắc không, huyền diệu biết bao nhiêu!”

Muôn loài, muôn vật hòa nhịp sống đáng yêu

Động tĩnh, âm dương cùng thể, tuyệt mỹ miều

Vu Lan dâng bông

Em cài dóa hồng

Anh cài bông sắc

Chị cài bông không

Vu Lan dâng bông

Bé cài bông vàng

Cô cài bông tím

Thầy cài màu không

*Không là sắc, sắc chẳng khác không
Hoa là sắc, sắc chính là bông
Hoa là không, bông cũng là sắc
Sắc cùng không đồng thể mênh-mông*

*Ô: “Phải chẳng chỉ đồng một đáo chân không?”
Ôi tuyệt vời thay là không, sắc, dung thông
Vũ trụ ngay em, này: “Âm dương đồng nhất”
Mẹ, hoa, em này: “Cùng thể thật mênh mông...”*

*Khắp chúng sinh chung một Tánh-Linh
Sắc với không, nào khác chi mình
Không và sắc dung thông siêu thế
Mẹ, hoa, cha, linh-diệu toàn minh*

*Này này:
Điều mát, chan hòa vi diệu thay!
Cành hoa vẫn đầy, ngay trên tay
Muôn màu sắc, và không màu sắc
Cha chẳng đi đâu, cha vẫn đầy*

*Mẹ chẳng đi đâu, mẹ cũng đầy
Ngay trên ngực áo, cài hoa ấy
Hoa nào, màu nào mà chả vậy
Hóa hiện, nhiệm màu, ai có hay?*

Thắng Hội Vu Lan

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên
Bồ Tát Ma Ha Tát

*Linh thiêng, cao đẹp nghĩa Vu Lan
Rộng rãi, thâm sâu, ý ngút ngàn
Dù nói ra sao, đều Chính Đạo
Tuyệt vời thay, mùa báo hiếu Vu Lan*

*Làm gì, trong Thắng hội Vu Lan?
Dem hết tim gan để đáp đèn
Đuổng dục, sinh thành như biển cả
Khổ nguy, đâu có nê gian nan!*

*Hy sinh, can đảm chẳng hè than
Cùng cực tận cùng của thế gian
Muôn một đáp đèn, ẩn nghĩa nặng
Nướng nhờ công đức hội Vu Lan*

*Cha mẹ hiện tiền, con kính thương
Nâng niu, chiều chuộng, dù muôn đường
Kiên trì, lễ độ khi chăm sóc
Trung hậu, ngọt ngào, dạ sót thương*

*Hiếu trả, nghĩa đèn, nguyện thập phuơng
Mẹ, cha quá vãng được lên đường
Lên đường thiện chính, luôn an lạc
Chân chính theo đường, Đấng Pháp Vương*

Mùa Vu Lan

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên
Bồ Tát Ma Ha Tát

*Chân nghĩa tuyệt vời hội Vu Lan
Rộng rãi, thâm sâu cao ngút ngàn
Dù nói cách nào khôn xiết được
Ôi! Tuyệt vời mùa báo hiếu Vu Lan*

*Hiếu thảo là sao nghĩa Vu Lan?
Là dâng cha mẹ hết tim gan
Đèn ấm, dưỡng dục như trời biển
Chín tháng, mười ngày mẹ đã mang!*

*Thương con khuya, sớm chẳng hề than
Cùng cực tận cùng của gian nan
Làm sao trả được trong muôn mệt?
Chỉ biết nướng nhở Hội Vu Lan*

*Cha mẹ muôn đổi, con kính thương
Nâng niu, chiều chuộng, dù mọi đường
Kiên trì, lễ độ, khi chăm sóc
Hiếu thảo, Tâm này thấu muôn phuơng*

*Nghĩa đèn, ân trả, khó khôn lường
Quá vãng mẹ cha, dạ xót thương
Chỉ một con đường không thể khác
Tú hành chân chính đến Chân Thương*

Trọn Vẹn Vu Lan (Phổ Nhạc)

*Làm sao ta trọn vẹn nghĩa Vu Lan?
Như trời cao, biển rộng, sâu ngút ngàn
Dù trả thế nào, đều trong muôn một
Tuyệt vời thay, trọn vẹn nghĩa Vu Lan!*

*Hiểu trọng ra sao, trọn vẹn Vu Lan?
Tứ ân, lo đền đáp hết tim gan
Cha mẹ, tổ tiên, trưởng sự, thầy tổ
Ân trả đồng đều, dâng trọn vẹn tâm can*

*Không đợi chờ chi đến ngày tháng Vu Lan
Sát na, từng phút giây đều không quên làm
Ôn cả chúng sinh,
hữu tình, vô tình, cỏ cây, đất đá...
Đáp đền muôn loài, tạm trọn vẹn Vu Lan*

*Tuyệt đối là sao, ta trọn vẹn Vu Lan?
Tìm kiếm minh sự, dù phải trải gian nan
Tu sao thật đúng y, chân chính pháp
Toàn giác, giác rồi, đầy trọn vẹn Vu Lan*

1

1

1

1

1

1

1

•

Cha

Cha là trăng soi sáng vươn chè

Cha là hoa phượng vĩ đỏ hoe

Cha là ve sầu kêu tinh thức

Mở mắt ra, thi học È, È

Nhin kỹ, đọc rành, một chữ È

Miệng thì đọc, mà tai thì nghe

Chỉ lo muôn đời con chẳng hiểu

Chẳng nhớ, chẳng lòng, một chữ È

Mẹ

Nhắc đến mẹ yêu, ai chẳng rưng rưng
Giọt lệ càng nén, càng sa, chẳng dừng
Khi hiếu dẽ, nhiều khi không phải thế
Nên sót sa, hối hận mãi, không ngừng

Có những lúc, giông bão đổi cay đắng
Mẹ âu sầu, con thấy tim rụng, trỗi rung
Lệ lùng tròng, mẹ bày tỏ não nùng...
Chua sót nào, so cõi đời thua thắng!

*Rồi nhiều lúc, mẹ mình cưng, mẹ nựng
Và những khi mẹ buồn, giận, tủi, mừng
Mắt nhung huyền, mẹ biến sắc đỏ, sưng
Mà mình tưởng như gan bào, ruột thắt!*

*Thôi biết rồi, dù cõi đời mưa, nắng
Chấp làm chi, trò mưa rồi lảng nhăng
Huyền hòa thôi, dọa người già, trẻ nít
Này tịnh tâm, ai còn dám hung hăng*

Con nhỏ nhẹ:

*“Mẹ! Mẹ ơi! Đừng hãi hùng huyền mộng
Sóng gió nào, cũng chỉ dáo chân không
Hỏi những ai! Dù ngoan hay bất hiếu!
Đừng phạt mình, vì mẹ vẫn dung thông”*

Mẹ thì thầm:

*“Phải sắc không, dòng thể, rộng mênh mông?
Thì: Mẹ vẫn đây, từ ngọn cỏ, bông hồng...
Vẫn nới con, dù việc nhỏ, việc lớn
Ngủ, nghỉ, ăn, làm, nào có rỗng không?”*

Mẹ

(Phổ Nhạc)

*Nhắc đến mẹ yêu, ai chẳng rưng rưng
Giọt lệ càng nén, càng sa, chẳng dừng...
Khi hiểu đỗi, nhiều khi không phải thế
Nên sót sa, hối hận mãi, không ngừng*

*Lệ lừng tròng, mẹ bày tỏ não nùng
Chua sót nào, so cõi đời thua thảng!
Có những lúc, giông bão đổi cay đắng
Mẹ âu sầu, con thấy tim rung, trời rung*

*Mắt nhung huyền, mẹ biến sắc đỏ, sưng
Mà mình tưởng như gan bào, ruột thắt
Con hụt hơi, mẹ càng thêm héo hắt
Khi thảo ngoan, thoảng một chút tuis, mừng*

*Mộng với ảo, nên sáng tối chẳng dừng
Chấp làm chi, trò múa rối lung tung
Dù cuộc đời đầy náo nùng, múa nắng
Huyền hóa mà thôi, dõi gạt mung lung*

Con nhỏ nhẹ:

*“Mẹ! Mẹ ơi! Đừng hãi hùng huyền mong
Sóng gió nào, cũng chỉ đáo chân không
Hỏi những ai! Dù ngoan hay bất hiếu!
Đừng phạt mình, vì mẹ vẫn dung thông”*

Mẹ thì thầm:

*“Phải sắc không, đồng thể, rộng mênh mông?
Mẹ vẫn đây, từ ngọn cỏ, bông hồng...
Vẫn nói con, dù việc nhỏ, việc lớn
Ngủ, nghỉ, ăn, làm, nào có rỗng không?”*

Người Là Ai? (Phổ Nhạc)

Mẹ là nồng lưỡng ấm, tràn ngập thân con
Mẹ là suối nước, nước tươi mát ngọt ngon
Mẹ là gió, gió nhẹ, lùa trên mái tóc
Mẹ là đất, dinh dưỡng, muôn loài ghi ấn

Thân mẹ mênh mông, vũ trụ, trời xanh, ngàn mé nào là chót?
Tiếng hò mẹ, suối reo vang, sóng bể dàn, chim trời ca hát
Lời mẹ ru hay khúc nhạc hòa, khi bỗng, khi trầm khi thảnh thót
Ôi bàn tay! Bàn tay huyền diệu, mẹ biến hóa đai địa, sơn hà...

Huyền hóa sắc không, sao mẹ khéo thêu dệt mãi chẳng hề ngưng?
Nụ cười tươi, là chính hoa sao trời lấp lánh, nở tung bừng
Mắt thái dương, muôn tia nháy, mẹ đưa trêu con, đầy hóm hỉnh!
Vầng trăng tròn, trí sắt son, mẹ dõi theo con mãi không dừng

*Khuôn mặt mẹ, vừa bình thản, cũng vừa đầy sống động
Hoa vẫn cười vui, mà vẫn tĩnh lặng, lặng như không
Y giọt nước này, Ồ! Ta hãy chăm chú nhìn trông
Dung nhan mẹ hay con, hỏi làm sao mà phân biệt?*

*Cùng cặp chân chung, hỏi ai đang cùng đi, cùng bước?
Di trước, bước sau, hay chúng ta cùng chung một lượt?
À vẫn y trang, từ lúc cha mẹ chưa hề sinh
À vẫn y trang, vì sóng nào mà không là nước*

*Đừng sợ hãi, mà cũng đừng sảng sốt
Ai vừa thốt một tiếng: “Mẹ” rồi im?
Người là ai, mà bí mật, im lìm?
Là mẹ, là con, phải, ta cùng bắt nói?*

*Nếu quả thế, thì hết rồi bối rối
Vú Lan này, chẳng còn khóc lôi thôi
Dù đỏ, trắng, bông hồng nào chẳng thế
Mẹ, hoa, tôi, cùng thế một mà thôi*

*Ai đang cài đóa hoa hồng trên ngực áo?
Ai đang nhìn hoa mỉm miệng cười tươi?
Gặp mặt thôi, mà thật chưa biết người!
Cố gắng nhé, tầm cho ra người ấy*

Thấy Nghe

Tù bi, huyền diệu Đức Quan Âm
Thấy nghe trọn vẹn, thật viên thông
Nghe người rên xiết trong ngực tối
Thấy nước mắt sầu, ngập núi sông
Thấy thấy, nghe nghe, đều cừu đớ
Chẳng sót loài nào, em biết không?

Cực Lạc Thế Giới

Tánh không, duyên hợp tựa áng mây
Thức tỉnh, dừng say, dừng ngắt ngây
Gió cuốn, mây bay, là vạn pháp
Chân Không Diệu Hữu, chẳng rời dây

Nhiệm màu, vi diệu, những hàng cây
Ngọc ngà, sai trái, pha lê dây
Bóng mát lộng che, tưới xanh muốt
Niết Bàn Cực Lạc, chính là dây

*Này hoa treo, ô! Bảo Cái
Đây liễu rũ, chính Tràng Phan
Rực rỡ làm sao?
Nụ cười Thái Dương thật huy hoàng!*

*Tiếng chim ngân cao,
À! Em đang thuyết pháp*

*Róc rách chân đồi,
suối đàn, ca hát
Lững lờ cá lượn,
vẻ tự tại, thanh nhàn*

*Thất bảo ngay đây, sao lám bạc vàng
Biển rộng, đất giàu, hầm mỏ thênh thang
Xích châu, xà cù, lưu ly, mã não,
Muôn sắc, muôn màu, ôi! Lộng lẫy chói chang*

*Niết Bàn, Cực Lạc không nghẽn bàn
Bảo trì, Bát Đức cứ tràn lan
Vũ trụ, Pháp Thân không ngần me
Tam Thân, Tứ Trí, tiếng oanh vang.*

Vũ Trụ Là Ta

*Muối phuơng
là nhà
thật bao la*

*Không gì
ràng buộc
không lạ xa*

*Tự do,
tự tại
an nhiên quá!*

*Vũ trụ
thuởng hàng
vẫn chính ta*

Vì Diệu

*Vũ trụ bao la thật nhiệm màu
Trời xanh, mây trắng tận nơi đâu?
Núi sông hùng vĩ, vô bờ bến
Rừng lá hoa đầy, nước mây sâu?*

*Huyền hóa làm sao, cõi nước này
Sao đầy, trắng đẹp đẽ, ô hay!
Hoa xinh lộng lẫy, khoe màu sắc
Cây trái xum xuê, thiệt đủ đầy*

*Ai giảng mây tím, gió hây hây?
Ai tô lá thắm, én luộn bay?
Không, hành, thủy, lục đầy nguồn sống
Chim hót, người ca, chi sánh đây?*

*Vì diệu, linh thiêng đến thế này!
Muôn màu, cảnh vật tuyệt siêu thay
Bàn tay huyền diệu: Ô vẫn đầy!
Cực Lạc là đây, ai có hay?*

Tâm Bồ Đề

Kính tặng Sensei Bodhin

*Đúng tên tôi
thầy gọi:
"Bồ Đề"*

*Tâm Bồ Đề
bản thể,
như thế!*

*Như thế,
"như ý,"
à! Như vậy!*

*Chưa hè
đến, đi
cùng chẳng về*

Hết Lôi Thôi

*Dù động, dù tĩnh, quy về một mối
Một mối vượt nốt là hết lôi thôi
Siêu cả sắc không, vượt ngoài sinh tử
Toe toét nụ cười Di Lặc đây rồi!*

Chẳng Rời

*Chẫn ấm
giường êm
gối dịu mềm*

*Lặng lẽ
ru em
ngủ đêm đêm*

*Công lao
nào kể
bèn một chí*

*Cùng em
thể đồng
chỉ ấm êm*

Không Nhà

*Màn trồi, chiếu đất, gói suông đêm
Tĩnh lặng, ru em ngủ êm đêm
Nóng lạnh một lòng không buồn tủi
Trời đất chính nhà, suông chính em*

*Lang thang đây, đó, vẫn bình yên
Không gì ràng buộc, sao thản tiên!
Đói, no nào kể, trời bối thí
Chẳng giàu, chẳng nghèo, thật an nhiên*

Tịnh Khẩu²

*Tịnh khẩu ngoài, mà
lại nói
bên trong*

*Khi tình,
Khi tưởng, sao
cứ rồi mòng?*

*Chớ lo,
đừng sợ, cũng
đừng theo vọng*

*Từng niệm
rõ ràng, lặng biết
là xong*

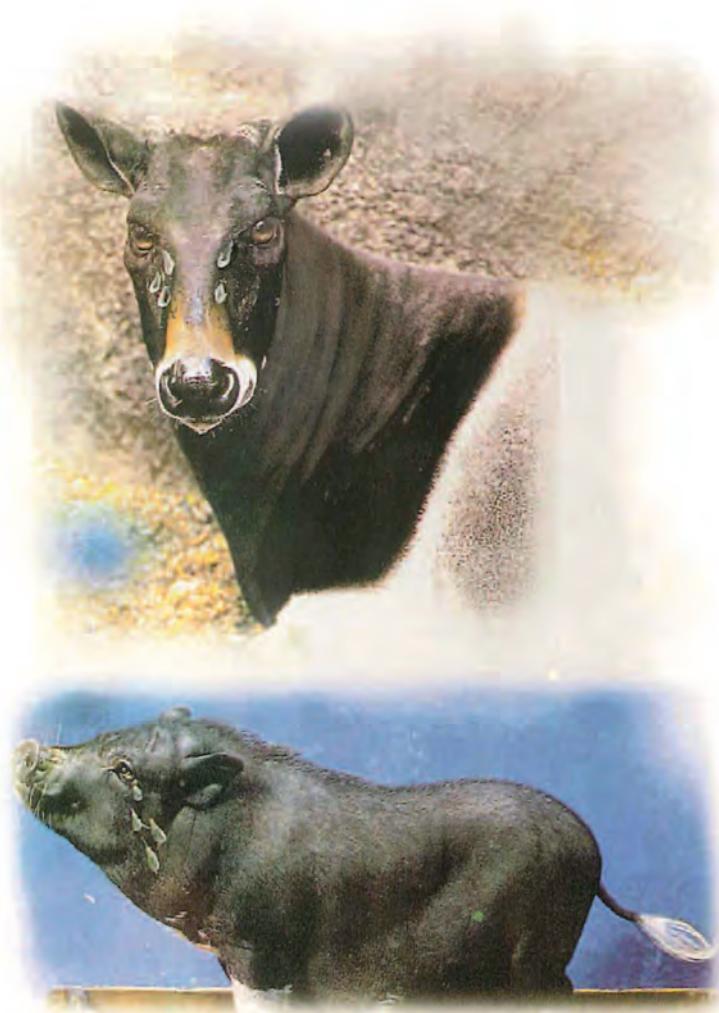
*Tuy rõ biết,
nhưng Tâm
chẳng dính đâu*

*Chỉ thản nhiên,
như nước
chảy qua cầu*

*Không nhiễm ô Trần,
khi Thức,
Căn dung ừng*

*Tịnh khẩu
trong ngoài
thôi đã đồng nhau*

Tiếng Khóc Than (Hữu tình)

*Dầu, chân đều trám, thịt nát xương tan
Ôi rụng rời! Em dây dưa khóc than
Thấp cổ, bé họng, nào ai đếm xỉa!
Thôi thí mạng này, no bụng thế gian*

Lễ Tạ Ơn

*Chẳng gì so sánh, chẳng gì hơn
Lễ Vu Lan và Lễ Tạ Ơn
Danh từ tuy khác, nhưng đồng nghĩa
Cao đẹp tuyệt vời, ôi Lễ Tạ Ơn!*

*Cảm động làm sao,
cùng khắp nơi nơi
Xa cách ngàn nǎo cũng cố về thôi
Con, cháu, mẹ, cha, gia đình chờ đợi
Xum họp cùng cầu, đáp Lễ Tạ Ơn*

*Ngày ấy linh thiêng
hỏi ai không tu phước?
Tạ trời, người,
Thượng Đế ngài đang ban nguyên ước
Tạ muôn loài, muôn vật
đất đá, cỏ cây
Tạ cha mẹ, tổ tiên, ân sư, đất nước...*

Nhưng chẳng chờ chi
đến ngày Lễ Tạ Ơn
Mà sát na, giây phút
đều làm vãn hối
Dù ở nơi nao?
Chỗ nào
ta đều ghi ân nhu thế
Cũng đúng:
sát hại sinh vật quá nhiều,
đấy tột nghĩa Tạ Ơn.

Ân Nghĩa

*Dày dặn, vuông tròn, đạo kể bên
Ôn ai một chút, chẳng hề quên
Không bạc bẽo, vong ân, bội nghĩa
Dù người chẳng kể, phận ta đền*

Bồ Tát Thí Thân

*Chân, đầu đều trám, thịt nát, xương tan
Ôi rụng rời!*

*Nhưng em chẳng hề than
Toàn gia, tỷ họ hy sinh mạng sống
Bố thí cho đời no ấm, bình an*

*Tử bi cùng tột, chẳng quản gian nan
Thân mạng không màng, oán ân đã vượt
Muỗi phuơng, ba cõi cho đều, đồng lượt
Phải chính em là Bồ Tát thí thân?*

Linh Tâm

(Vô Tình)

*Em là loài vô tình, vô tri, vô giác
Là thuốc, hoa, rau trái, vật dụng cúng dường
Là ngọc thực, dâng đổi đỡ tội sát sinh
Là đất, nước, gió, lửa, núi đồi bát ngát*

*Em là loài vô tình, vô tri, vô giác
Cùng khắp nơi nơi, dịu hòa, man mác
Muôn sắc, muôn màu, rực rỡ huy hoàng
Lấp lánh sao dây, trăng soi băng bạc*

*Em là loài vô tình, vô tri, vô giác
Là mây lượn, trời trong, hoa xinh tuyệt tác
Là không gian vắng lặng, thái dương chan hòa
Là Bờ Giác, Linh Tâm ngay đây nào khác!*

Cảm Đề

Thiền Thở Không Tên của Chân Thiền

*Thiền vị hòa dâng ý nhiệm màu,
Thở nghiêng nguồn đạo với chung sầu.
Không khồng, sắc sắc hồn nhiên thầm,
Tên vượt thanh âm, vượt vọng cầu.*

*Thiền lắng lặng nghe tiếng đảo diên,
Thở vung gươm trí nhập vô biên.
Không sân, si, mạn, không lười biếng,
Tên lừng lở qua bóng dáng thiền.*

*Thiền di chậm rãi khắp nơi nơi,
Thở nhả không hoa vũ trụ cưỡi.
Không chút vuông mang hương sắc huyền,
Tên trong suốt mọi chân trời.*

*Thiền nói chân ngôn hướng dẫn đời,
Thở mang diệu lý, ý không lời.
Không chau truốt ngọc, không e ngại,
Tên vẫn không tên! Trăng nước thôi!*

Đầu xuân Canada năm 2000

Lời Giới Thiệu

Đạo Phật đã vào Việt Nam từ mấy ngàn năm qua. Những buồn, vui, thương, ghét đã ở sâu trong buồng gan lá phổi, đã nằm lại đó trong óc, trong tim, đã thấp thoáng trong đôi mắt xa vắng nhìn trời, đã hòa điệu trong hơi thở có cùng đời sống.

Lịch sử của nền Đạo cao siêu bắt đầu từ những giọt lệ tủi thân của Tiên A Tư Đà, xót xa vì tuổi già bất hạnh không còn sống để kịp nhìn thấy sự thành tựu của Người Giác Ngộ.

Thái Tử Tất Đạt Đa sau sáu năm tu khổ hạnh ở rừng già, sau bốn mươi chín ngày doan tọa nhập dưới cội Bồ Đề đã chứng thành Đạo lớn. Từ đấy, dấu chân hoằng hóa đã in khắp chốn. Pháp Âm đã lay động vạn loại hữu tình. Ánh Đạo rải khắp chốn trần gian. Diệu Pháp chảy về phương Đông thấm vào cảnh thổ Việt Nam, sống giữa lòng người, giao hòa ấm áp đã tròn hai niên kỷ, đã khiến cho nhà thơ Trúc Diệp đã ngợi ca:

*“Trải mấy nghìn thu giữ trọn màu
Ái ân thêm nặng gánh thương đau
Nên chi vươn đã phô hương thắm
Khắp bến trần gian vạn kiếp sau...”*

Trên bến tràn gian Việt, giữa trái tim người Nam, những lúc còn vào ra giữa một đồi thế kiếp phàm tình vẫn muốn mượn sắc màu bát ngát của Đạo mà phô diễn lượng sống bất tuyệt của Đời. Ở nơi người đã xuất gia làm tu sĩ gần như lúc nào cũng sẵn mang thêm một tâm hồn thơ. Sư Cô Tịnh Liên của hôm nay cũng không là một ngoại lệ

*“...Phật Pháp đâu rời pháp thế gian
Sở gì chẳng bỏ chớ than van...”*

Sư Cô đã nói như thế khi đưa tập thơ của Sư Cô cho tôi viết đôi lời giới thiệu.

Tối mồng 6 tháng 7 Canh Thìn, tôi đến làm Lễ Vu Lan ở San Jose và sau đó ghé thăm chùa Liễu Quán. Trên đường về, đi trên xa lộ thênh thang, tôi thấy một vầng trăng non đang hiển hiện giữa trời. Đêm mát dịu, không gian trong vắt và bao la, trăng non là ảnh tượng xui tôi liên tưởng tới mấy dòng thơ còn mới và trẻ của Sư Cô Tịnh Liên.

Thơ là lời hát của một tấm lòng. Lời hát ấy được ướp tấm trong mùi hương bao la của Đạo. Chừng đó cũng đủ để chúng ta gần gũi với một tập thơ mới và một người thơ mới: Sư Cô Tịnh Liên.

Los Angeles, Vu Lan Canh Thìn - 2544
HUYỀN KHÔNG

Giới Thiệu Thi Tập Của Tịnh Liên

*Diệu pháp thậm thâm đã giải bày
Lộ cõi huyền diệu thật mầu thay!
Là chuông cảnh tỉnh đêm truồng mộng
Đìu dắt chúng sanh khỏi đọa dày
Pháp đốn tiệm huyền hủ huyền thật
Tam thửa cửu phẩm thảng đường ngay
Nhứt tâm bền chí công phu luyện
Thấu đạt huyền cõi chắc có ngày*

Pháp Chủ
HÒA THƯỢNG THÍCH GIÁC NHIÊN

Đề Bạt

*Tinh Liên nhập cảnh Chân Thiền
Thăng hoa Phật tánh an nhiên tu hành
Hồn thơ thấm đượm tâm kinh
Liễu ngộ diệu hữu chuyển mình chân không...
Đôi lời đề bạt cảm thông
Trân trọng giới thiệu trong hàng Thiền gia*

Chính Tú Duy
HÒA THƯỢNG THÍCH MINH THÔNG

Mấy Lời

*Tiếng thở là tiếng nói cõi lòng
Người yêu non nước hẹn non sông
Người tìm giải thoát say mùi đạo
Vạn pháp xưa nay vốn tánh không*

*Văn chương chữ nghĩa chỉ trò chơi
Bản thể chân tâm vốn không lời
Ai mải miết mài tuồng ảo hóa
Thuyền đời không bến đỗ chơi với*

*Nơi đây xin nhấn gửi mấy lời
Thế sự thăng trầm những đây với
Chuyển hướng thuyền đời về bến giác
Bình minh rực sáng tánh muôn đời*

Rằm tháng tám Canh Thìn 2000
THÍCH ĐỨC NIỆM

*Kinh sư có Chân Thiền,
Lão bệnh tỳ khiêu có ít chữ tán thán công đức của
Bồ Tát, được in ra là tờ tấm lòng với mọi người:
“Thế giới không hoa”*

Đường Giác Ta Đì

*Đường Giác ta đì
Danh mà chi
Lợi mà chi
Danh danh, lợi lợi có ra gì
Danh hay lợi đều không cả
Thiền Tịnh, một đường
Chính giác ta đì*

Hòa Thượng TÂM THÀNH

Thiền Thơ Không Tên *hay*

Cùng vầng Trăng Soi

“Vẫn cuốn sách ấy, chỉ tên thay đổi
Nghĩa chẳng phai phôi vẫn một nghĩa thôi”

Ánh Mắt Nào

*Dù cuộc đời đầy thăng trầm biến đổi
Ánh mắt nào vẫn trong trăng tinh khôi
Vẫn sắt son vẫn tha thiết sáng ngời
Siêu tĩnh động, êm đềm và sôi nổi*

Duyên Thắm Đạo

Thay lời tựa

Không lâu lắm, những năm gần đây, thỉnh thoảng tôi có đọc được những vần thơ ngắn gọn của Thanh Tịnh Liên Chân Thiền, tôi thầm khen một tâm hồn huống đạo chân thành và thuần tín như vậy, thật đáng quý thay... Rồi có lúc có cơ hội gặp nhau trong những dịp lễ lộc, lòng ai nấy cũng thật vui mừng. Trước đây chừng năm tháng, bất ngờ tôi nhận được tập bản thảo có trên trăm bài thơ mà tác giả đã ân cần gói bảo đảm về Pháp Duyên Tịnh Xá cho tôi để xin viết Lời Tựa hoặc lời nhận xét, phê bình. Thật ra, tôi quá đa đoan Phật sự, bận rộn những chuyến đi đây đó khắp nơi cho những nhu cầu sinh hoạt Phật sự, sinh hoạt cộng đồng, xã hội, văn hóa và cho những cuộc thuyết trình về Nhân quyền và Tự do Tôn giáo cho Việt Nam, thành ra tôi chưa hề có giờ đọc kỹ để ghi lời gì cả. Nhưng, âu cũng là nghiệp dĩ tiền duyên mà tôi không thể nào từ chối hoặc chậm trễ.

Số là ngày Chủ Nhật (4.3.2001) tôi về tham dự chứng minh cuộc đại lễ Cung Nghinh Xá Lợi Phật an vị tại Tu Viện Pháp Vương của Thượng Tọa Thich

Nguyên Siêu, gặp quý Sư Cô Chân Nhử, Chân Thiền, Chân Diệu và nhân cõi hội này, quý Sư Cô mời tôi về viếng thăm Thiền Viện Sùng Nghiêm trước khi ra phi trường trở lại San Jose.

Trời chiều Xuân mát dịu, trên xa lộ mênh mang, thầy trò chí tình tâm sự, ôn lại dĩ vãng mười mấy năm qua như chớp mắt - Và thoảng hồn nửa giờ, xe đã vào mảnh vườn thanh tịnh, ngôi nhà sáng trưng như đón mừng một nhà sư quen thuộc tự thuở nào...

Những tách trà nóng, bốc khói thơm tho, quyện tỏa căn phòng, hòa lẫn những tiếng cười mừng khúc khích, những lời thăm hỏi nhau vồn vã như khuyến tấn, chúc nhau, khiến tâm hồn ai nấy như tràn đầy niềm phấn khởi. Trong niềm vui thông cảm thân thường ấy được xen vào một lời hỏi chí tình của Sư Cô Chân Diệu rằng: “Thầy còn thiếu một bài thơ cho chị con Thích Nữ Chân Nhử.” Không ngờ về thăm Thiền Viện lại phải trả nợ THƠ. Tôi nói: “Thơ thì thơ thẩn rồi đây sẽ có liền.” Tôi bảo: “lấy tờ giấy đưa thầy sẽ viết cho.” Tôi vừa cầm bút ghi được câu đầu thì quý cô đi ra ngoài cả thầy. Sau chừng bảy phút bài thơ hoàn tất, tôi kêu quý Sư Cô vào nghe thử có chịu không? Đây là bài thơ Khoán Thủ, theo luật thất ngôn bát cú đấy nhé. Hai tiếng Sùng Nghiêm nghe thật là thanh thoát nhẹ nhàng như một cõi duyên ngát tình đạo vị. Tôi liền ngâm bài thơ:

DUYÊN THẤM ĐẠO để tặng Sư Cô Chân Như

TẶNG bài thơ, gợi nhớ muôn đời
 SỰ đã trọng nguyên đạt thành thỏi
 TRƯỞNG tinh nữ lưu duyên thẩm đạo
 SUNG thành tín hướng chuyển cõi
 NGHIÊM trang giữa chốn hòng trần mộng
 THÍCH chốn tịnh thanh thoát nghiệp đồi
 CHÂN chính hồn dâng Tam Bảo lực
 NHU như lạc tận, phước bao đời....

Ngâm xong bài thơ, ai nấy như ngạc nhiên, trố mắt, sao thầy làm lệ vây. Chắc có lẽ vì sợ tôi quên nên tác giả thi tập “Thiền Thở Không Tên” đã nhắc tôi xin bài “TỰA” cho tác phẩm đầu tay của vị nữ tu khả quí. Tôi nghĩ, quí ngài Tôn Túc, Trưởng Thủargent đã nhận xét dù rồi, đâu cần đề Tựá. Và rồi duyên hôm nay nên tôi đã gợi ý lấy đề tài của bài thơ “Duyên Thẩm Đạo” thay lời Tựá, rất có ý nghĩa từ lý lẩn tình. Thế là, khi về đến San Jose, trong đêm tịch tĩnh, tôi lẩn mò ghi vội, cái vội thần cảm qua thi phẩm “Thiền Thở Không Tên” mà tôi đã suy gẫm nát đầu, trổ mắt nhìn lên, trực nhớ lý pháp sâu màu của bài Kinh Bát Nhã mà Hòa Thủargent Thủ Thích Tâm Châu đã viết Cảm Đề:

Không không, sắc sắc hồn nhiên thẩm
 Tên vượt âm thanh, vượt vọng cầu...

*Hòa Thượng Pháp Chủ Thích Giác Nhiên
trong bài Giới thiệu đã thấy rất rõ nội dung của thi
phẩm, đủ lý luận: Đốn, Tiệm, Huyền, nhưng rõ cuộc
cũng huyền thôi! Lấy gì mà chấp có, chấp không,
chấp hay, chấp dở!*

**Pháp Đốn, Tiệm, Huyền hủ huyền thật
Tam thừa, Cửu phẩm thẳng đường ngay**

*Do vậy tác giả trọn niềm khiêm cung, dâng lời
xin tha thứ, từ các bậc Thiền Đức Chư Tôn đến những
nhà cao minh trí thức.*

Cúi xin người dậy khuyên
Cúi xin người chỉ khuyên
Cúi xin người bảo khuyên
Cúi xin người ban khuyên

*Mỗi một câu này trong bốn đoạn thơ ngũ ngôn
tứ tuyệt đã thể hiện lòng khẩn niệm mong cầu được
dạy, được chỉ, được bảo, được ban khuyên, thật là cảm
động! Cũng do vậy mà trong bài thơ Uu Đàm đã nói
lên niềm thương của Chư Tôn Hòa Thượng, Chư vị
Tôn Túc Tăng Ni đã hoan hỷ niệm tình xuống bút, ghi
đậm nét vào tâm tư chân chính, nguyện vọng khiêm
nhường của tác giả, tiếp nhận lý tánh hài hòa, mùi
hương vi diệu của những đấng Đại Sư đã khiến cho nỗi
mừng bộc phát của tác giả:*

...Ồ! Đóa Úu Đàm tỏa ngát hương!
(Đóa Úu Đàm-trang 18)

Di xa vào “Thiền Thủ” của Thanh Tịnh Liên, chúng ta sẽ càng thấy thêm rất nhiều, rất nhiều màu sắc, rất nhiều vị đạo, pha lẫn hồn thơ tỏa ngát hương lòng. Trong bài thơ “Gươm Bát Nhã” chúng tôi rằng tác giả đã tiếp thu tinh thần đại nguyện của Bồ Tát Văn Thủ Sư Lợi, tức là Vương Chúng Thái Tử khi chưa thành đạo, Ngài được Vua cha Vô Tranh Niệm yêu quý và khuyên bảo, nên đã phát tâm rộng lớn cung duồng Phật Bảo Tạng và Tăng chúng trọn ba tháng mùa mưa. Lại nữa, Quan Đại Thần Bảo Hải thấy vậy mới khuyến thêm rằng: “Nay Diện Hạt đã hết lòng làm phước đức, tạo nghiệp thanh tịnh, vì hết thảy chúng sinh, cầu đặng các môn trí tuệ.” Nhờ công đức ấy Văn Thủ Sư Lợi phát những đại nguyện như gươm thần trí sáng, chặt đứt tất cả mọi chướng duyên, đạo quả viên thành, cũng nhờ thế Văn Thủ Sư Lợi trải qua vô lượng hàng hà sa số kiếp về sau thành Phật, hiệu Phổ Hiền Như Lai, tên là Thanh Tịnh Bảo Chỉ.

Đúng là:

Gươm Trí Huệ Văn Thủ Sư Lợi
Hét vang lên, Bát Nhã không lời
.....
Giải thoát cả muôn phuông ba cõi
(Gươm Bát Nhã-trang 60)

Một dấu hỏi to tướng đã ghi vào đầu óc của Chân Thiền. Có lẽ không phải mới đây, mà tôi nghĩ đã lâu ngày chầy tháng, khi con người đã trải qua chuỗi thời gian tràn đầy kinh nghiệm, sống cho mình, sống cho gia đình, sống cho đời, sống cho Đạo và sống cho xã hội nhân sinh. Tôi đã có dịp biết về tác giả hơn mười bảy năm qua, do một chuyến hành hương tại miền Trung Hoa Kỳ với Hòa Thượng Khánh Long, Hòa Thượng Bồ Đề cùng với Thượng Tọa Giác Chân vào năm 1984. Nói về danh vọng tiền tài thì Người cũng đã dư thừa, sắc đẹp tình yêu thì cũng không phải thiếu. Nhưng, âu cũng là định mệnh, hay duyên phúc người đã gieo tạo tự kiếp nào, trải qua vô vàn thời gian giữa trường đời danh vọng, thế quyền. Phải chăng, đây là trường lởp, là bài vở, trau luyện, trui rèn cho chí nguyện xuất thân tu hành chân chính? Hay là người đã giác ngộ:

“Ba vạn sán ngàn ngày là mây
 Chia phần riêng cho đấy một hòm
 Có gì để lại hay không?
 Thời gian trôi qua như một giấc ngủ!”

Bừng tỉnh dậy:

Tự hỏi thân này có thật không?
 (Thật Không-trang 66)

Rồi người cũng đã xét thấy, thấy rất rõ:

Tiền tài danh vọng vẫn tay không

(Thật Không-trang 66)

*Thiết nghĩ, tác giả Chân Thiền thấm nhuần
giáo lý thâm sâu, pháp mầu nhuần đượm, đèn tâm tỏ
sáng, huệ trí khai minh, tu hành chân chính, học đời
hạnh nguyện Phổ Hiền, Sư Lợi. Chắc có lẽ người đã
biết rằng:*

Thân này chẳng có ra chi
Của kia lại có chắc gì mà ham!

*Xét ra, đời này mấy ai được vậy. Và, tôi nói câu
này có lẽ đúng một phần nào tâm tư của Chân Thiền
tác giả tập thơ. Vì rằng, bài tự thân tác giả đã hỏi và
đã tự trả lời một cách tự nhiên:*

Người ấy hôm xưa đã ngất ngây
Danh, tài, ái dục lấp sâu dày...!

Giờ đây:

Mắt sáng, Y Vàng, đầu sáng đẹp
Rạng rỡ hoa cười, ai đứng đây?

(Ai Đứng Đây-trang 114)

*Chân Thiền chớ còn ai đây nữa - Nếu Chân
Thiền không muốn đề cập đến tên mình, thì cứ bỏ cái
tên giả tạm đó đi, mang bồ đoàn ra trước sân Thiền*

*Viện Sùng Nghiêm giữa đêm trăng Rằm Tháng Bảy,
hàng hà sa số Chu Thiên, Thiên Thần Bồ Tát sẽ cùng
khen tặng “Đầu ai long lanh ánh nguyệt” và “Ai mắt
sáng vo tròn nhìn trăng Huệ chiếu” miệng nở hoa cười
ngâm nga những tiếng Kệ lời Kinh, thăm tình đạo vị.
Phải chăng, thỏa mãn cho lòng giữa đêm trăng trong
hồn tịnh.*

Ở đây, tôi muốn nhắc lại câu:

“Rạng rỡ hoa cười, ai đứng đây?”

*Có phải chăng tác giả gọi cho chúng ta mỗi
người ai nấy hãy tự đi sâu vào bản tánh thanh tịnh để
nhận diện Phật Tâm của mình, tức là Chủ Nhân Ông,
là bản thể tự tánh mà Phật đã dạy: “Tâm làm chủ,
tâm tạo tác tất cả.”*

*Thế thì câu: “Ai đứng đây?” hoặc ngồi đây
hay là ở đây, ở bất cứ nơi đâu, đi bất cứ chốn nào, vào
ra tự tại, tôi lui an nhàn. Ấy là “Tâm tịnh tức Phật
tịnh” vậy.*

*Tôi cũng rất ngạc nhiên, Chân Thiền đã viết
bài thơ: “Ai?”*

*Ai Phổ Hiền? Ai Quan Âm Thể Chí?
Ai Di Đà? Ai Đức Địa Tạng Vô Ưng?*

Ai Thích Ca? Ai tràn ngập tình thương?
Ai Văn Thù? Ai tuyệt vời trí tuệ?

(Ai?-Trang63)

Hỏi để mà chi, khi người đã nhoèn miệng
Nở nụ cười, như thích thú nói tâm
Rồi tự mình không thể mãi âm thầm
Mới cầm bút ghi lên lời tự thú...

*Lời tự thú mà tôi nói đây, có lẽ tác giả chẳng
lấy gì làm hài lòng lắm, vì làm tôi mới gọi là tự thú.
Ai ngờ, nói phải, làm đúng, viết ngay mà sao gọi là tự
thú. Xin tác giả và quý độc giả hãy trả lời, thay vì cho
người viết.*

*Vòng quanh ngôi Thiên Viện, từng bước chân
nhẹ nhàng, trầm ngâm tự lự, tôi có cảm nhận lạ lùng:
“Một gia đình mà bốn người đồng thanh, đồng
nguyện, đồng chí hướng xuất gia, thật ra cõi đời này
rất hiếm”*

Thanh Trí Tánh, Thích Nữ Chân Nhu
Thanh Tịnh Liên, Thích Nữ Chân Thiền
Thanh Diệu Đức, Thích Nữ Chân Diệu
Thầy Chân Tuệ, Thích Quảng Trí Châu

*Một khối tình gắn bó thâm sâu, từ khi còn là
Cư Sĩ trải qua bao chục năm trưởng, cho đến lúc đồng*

*nguyệt xuất gia, mà Sư Tỷ Thanh Trí Tánh đã thoát lô
quyết tâm lên đường thoát tục.*

Một lò hun đúc, ta cùng đi
Chọc thủng mê mờ, cùng quyết chí
Này đây hoa nở muôn vàn sắc
Vạn pháp qui về một bước đi

(Trọn Vẹn Buồm Chân-trang 176)

*Nào ai có ngờ người em út mến yêu, người em
hiền từ đạo đức, người em ít nói nhu mì, mà cũng to
gan, lên đàng ném mặt nầm sướng, không cần gói
mộng. Thật là cùng sống có nhau, cùng đi phải lúc,
không ai muốn có một ai chịu thiệt thòi mất mát, thua
sút trên đường vượt thoát trần ai, một bài thơ “Sư Tử
Hồng” chẳng phải đơn phuơng Sư Muội tặng cho một
Sư Tỷ. “Sư Tử Hồng” đây là tiếng gọi thức chung lòng,
đã trở thành một tiếng nổ tung giữa vòm trời đại
mộng. Không hẹn thời gian để ngồi đây than thở.
Đúng thật là một tiếng gọi thức nhân sanh, chân thành
từ ái. Kêu nhau những kẻ đồng hành đang còn lang
thang giữa chốn chợ dời, muôn vạn đường tràn bến
vọng!*

Sư Tử Hồng gầm... thật là đây
Thức tỉnh muôn loài đang ngất ngây
Trái đất nổ tung, thời gian tử
Hành giả ơi! Nay có ai hay?

Thanh Diệu Đức
(Sư Tử Hồng-trang 177)

Viết đến đây tôi tự cảm thấy mình đã đi quá xa trên tuyến đường xa lộ, đang say mê tâm sự kẻ đồng hành, vẫn biết rằng: mình đã “VƯỢT” qua biết bao nhiêu ngã rẽ, đã “THẤY NGHE” biết bao lời gọi thúc “TRỞ VỀ NGUỒN” mong người “TÌNH MỘNG,” “PHÁT BỒ ĐỀ TÂM” như “CHÂN THIỀN” đã hãi lòng với bốn nguyện để “THEO BUỐC CHÂN THẦY” trọn kiếp lo tu. Ôi! Thật qui hóa thay giữa truồng đời muôn vạn nẻo, người ra đi không phải chỉ độc hành, mà đã có lâm Thầy thường Bạn mến, chung quanh nâng đỡ cánh sen hồng, thế thì còn phúc nào hơn nữa...

*Xin bạn đọc bốn phuông sau khi đã ghé mắt
dạo qua những dòng thiền tuôn chảy từ trong mạch
máu buồng tim của nữ tu ẩn mình trong tịnh giới, rồi
mỗi chúng ta hãy nhẹ nhàng khép những cánh Hoa
Thơ và nhắm mắt lại, đưa hồn mình vâng cảnh Thiền
Thơ, gẫm đời vạn lỗi, để thấy mình đang ở chốn nào?*

*“Thiền Thơ Không Tên” của Thanh Tịnh Liên,
Chân Thiền là những giọt mật trong những Cánh Hoa
Tặng Thiền Môn. Nhà thơ Chân Thiền đã dày công
mang về Thiền Viện, kết đọng thành hàng vào những
trang thơ thấm ngọt.*

*Tôi xin hân hạnh giới thiệu cùng các bạn yêu
thơ, yêu Văn Học Nghệ Thuật, quý trọng Thiền Môn,*

Cùng Vầng Trăng Soi

Thích Nữ Chân Thiền

*Thích dòng Trưởng Tử hãy nắm lấy trong tay, đưa vào
tú sách gia đình, từ lưỡng hầu gấm mùi Thiền Vi...*

Viết tại Pháp Duyên Tịnh Xá
San Jose, trong Xuân năm Tân Ty 2001
GIÁC LUỘNG - TUỆ ĐÀM TỬ

Bài thơ của
Hòa Thượng Thích Tịnh Từ
tặng Sư Cô Thanh Tịnh Liên

*Thích Ca phúc trí vẹn toàn,
Nữ lòng rỗng lặng oan khiên sạch lậu.
Thanh tâm suối mát nhiệm màu,
Tịnh Đức tánh thể ngàn sau tươi cành.
Liên hoa ngát nhụy tinh anh,
Phật ngay trước mắt chân thành cung chiêm.*

Thích Tịnh Từ

Xuân Kỳ Mão
Rằm tháng Giêng

Cảm Nhận Đề Tựa

Thở là Nghịệp của Xuất Nhập thế mà Nữ Sĩ Thanh Tịnh Liên dùng tư tưởng Tâm Trần Trinh Nguyên, cốt để lập Hạnh Bồ Tát Đạo, trong cõi Sa Bà, ta xuất hiện vì nguyệt Trần Sa hoặc. Nên dụng ý dùng tiêu đề “THIỀN THỞ KHÔNG TÊN.” Nhằm mục đích chuyển hóa Tâm Thức con người và hiểu rằng Thiền Vốn Vô Ngôn, Vô Tự.

*Chân Thiền
Rửa mặt Chân Như
Nghiêng soi hạt nước mời hư không về
Thân hướng hiện Kính Bồ Đề
Phấn son chìm lặng
hạt mè
Luân Hồi*

Mùa Đông Nam California
Jan/2001
Chân Thường
THƯỢNG TỌA NHẬT MINH

Trong niệm hoài vọng thiết tha của tác giả “Thiền Thủ Không Tên,” là dỗi buồm muôn nơi, góp nhặt những ánh sao rơi trên nền trời đen thẫm; Đúc kết thành một tinh khôi thực thể: Nhật-Nguyệt Tinh Quang; Chiêm ngưỡng thiên thu trong ánh chớp, làm lặng lẽ mọi so đo, suy tư chân giả, xa lìa mọi giả danh, tham, chấp; Đạp lên cuộc đời biến hoại để trùng sinh; Nổ tung mọi con đường ảo tưởng, đổi dải, phân chia, giới hạn nới Tự Tánh, tận cùng của vạn vật nhất như.

Pháp Tánh xin kết vào đây, một mảnh sao rơi của một: “Vầng trăng không trú xứ.” Hãy nhìn lại trong ta.

*Trời xanh mây trắng bay
“Sắc,” “Không,” thế sự bầy
Vầng Trăng không trú xứ
Chân Như cánh hạc gầy*

Thượng Tọa THÍCH PHÁP TÁNH

Nơi đất khách quê người, giữa chốn hòng tràn đầy
nhiều nhuởng, cảm dỗ, con người bao phen luân
hồi, sinh tử. Tỉnh giấc, ai lại không mơ lần bước trở về
nhà?

Là người tu, trong đạo hay ngoài đời, có trái tim biết
thưởng yêu, có đôi tay, khói óc để vẽ vời, cảm nhận và
quán chiếu muôn mặt của cuộc sống. Được như thế,
thật mầu nhiệm biết bao! Nhạc thiền của Sư Cô Chân
Thiền là tiếng chuông, đưa người về hiện thực của cuộc
sống, như thoảng khí cần để thở.

Trong đây, bàng bạc những chất liệu cam lồ của người
con Phật, nói lên mọi khía cạnh khổ đau của xã hội, tuối
tầm những hạt giống hạnh phúc mà con người ai cũng
có.

Lấy con mắt thiền quán, chúng ta sẽ thấy được nỗi tác
giả: Một con người tự tại, một họa sĩ khéo tay tô điểm
vườn tâm nhân loại thêm nhiều hoa trái. Những hòa
diệu, giọng ngâm và tiếng hát của các nghệ sĩ, làm tăng
thêm chút dư hưởng thiền quán, đưa dẫn người hành giả
vuột thoát và tự do khỏi sáu néo luân hồi. Thì ra:

*Bây giờ rõ mặt đôi ta,
Biết đâu rồi nữa chẳng là chiêm bao?
(Thơ Kiều)*

Thượng Tọa THÍCH MINH MÃN

Lưu Chuyển

*Thiền tập không tên nghĩa diệu huyền
Trang nghiêm Phật Tánh kết thiện duyên
Không tuổi, không tên, không hình tướng
Chân tâm ứng dụng nghĩa vô biên*

*Pháp thân, pháp ngũ hay pháp không
Pháp nào cũng thế, thế đại đồng
Không ướp tâm thiền hương giới, định
Thản nhiên lưu chuyển như dòng sông*

*Hỏi ai không có một tấm lòng
Đường về định hương để cảm thông
Cõi tịnh chân phuơng đổi kể sĩ
Siêu nhiên hương vị áo nâu sòng*

*Lung linh quyết khói nép hương trầm
Một mình đối diện với chân tâm
Mát tuệ thường yêu nhìn thực thể
Suối nguồn cung điệu chuyển pháp âm*

*Lưu truyền chánh pháp bất tư ngã
Có không, không có nghĩa là chi
Tự tại thong dong như mây gió
Nào còn vuông bận chuyện đến đì*

THANH TRÍ CAO
JULY 20, 2000

Khái Niệm Thiền Thơ Không Tên

(Của Tịnh Liên, Thích Nữ Chân Thiền)

*Có một
dòng sông
của cuộc đời*

*Trái bao
kỷ niệm,
chẳng hề ngợi*

*Thầm nhuần
ý đạo
trong thơ ấy*

*Hương sắc
thời gian
vẫn rạng ngời*

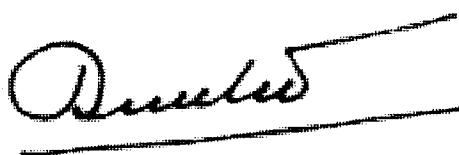
Cao Nguyên
Thượng Tọa MINH TRÍ

Cùng Vầng Trăng Soi

Thích Nữ Chân Thiền

Thương kính tặng
Sư Cô Thanh Tịnh Liên
nhân đọc quyển
Thiền Thơ Không Tên

*Tâm tư hiển lộ lên trang giấy
An lạc viên thông thể dụng đầy*

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Diệu Tử". It is written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right at the end.

Sư Bà THÍCH NỮ DIỆU TỬ

Cảm Thơ

Kính tặng: Sư Cô Thanh Tịnh Liên

*Đọc trang thơ Tịnh Liên
Như hội ngộ bạn hiền
Tâm tư hằng trong sáng
Dứt sạch mọi ưu phiền*

*Đọc bài thơ Tịnh Liên
Tâm tĩnh lặng bình yên
Muôn pháp đều buông bỏ
Nhẹ bước vào cảnh Tiên*

*Đọc dòng thơ Tịnh Liên
Như chèo thuyền Bát Nhã
Di vào cửa Tánh Không
Vạn pháp đều vô ngã*

*Đọc vần thơ Tịnh Liên
Giải thoát mọi não phiền
Không âu lo, vướng bận
Tịnh giác ngay hiện tiền*

THÍCH NỮ MINH DUNG

Tháng Ba, Nhâm Ngọ, 2002

Trọn Vẹn Bước Chân

Thưởng tặng Sư muội Chân Thiền

*Một lò hun đúc, ta cùng đi
Chợc thủng mê mờ, cùng quyết chí
Này đây, hoa nở muôn vàn sắc...
Vạn pháp quy về một bước đi
Thôi rồi, tan tác núi Tu Di
Trọn vẹn bước chân, chẳng còn gì!*

Thanh Trí Tánh
Thích Nữ Chân Nhự

Sư Tử Hồng

Kính tặng Sư Tỷ Chân Thiền

*Sư tử hồng, gầm... thật là dây
Thức tỉnh muôn loài đang ngất ngây
Trái đất nổ tung, thời gian tử
Hành giả ơi! Nay, ai có hay?*

Thanh Diệu Đức
Thích Nữ Chân Diệu

Cảm Nghĩ

Thiền Thơ Không Tên của Sư Cô Chân Thiền

*Thiền môn vốn vẫn không tên
Thiền thơ phuơng tiện hướng lên Đạo Huyền
Ý thơ đượm ngát hướng thiền
Lời thơ như giải đảo diên não phiền
Liên Hoa vi tiểu Phật truyền
Ca Diếp bỗng ngộ cõi duyên đạo mầu
Tâm truyền tâm mới cao sâu
Vượt ngoài ngôn ngữ phải đâu luận bàn
Bách phi còn chẳng dự can
Tứ cú tuyệt dứt “Tâm Không” sáng ngồi
Nói “không” đừng sợ ai ơi!
Sơn cùng thủy tận phải nói tuyệt đường?
Hoa cười, liễu rũ phô trương
Nhất thôn tự tại vẫn thường đợi ta
Không tên diệu nghĩa bao la
Thiền thơ đến bến tự tha toại nguyên*

Cử Sĩ NHƯ THẢO

Tu

Thiên kinh vạn quyền của các nền Đạo Học, và hàng muôn triệu lời thuyết giảng của các nhà Tôn Giáo, đều hướng con người vào một chữ TU. Tu là chính mình phải tự sửa, chứ không thể trông vào người khác, dù cho bất cứ thứ quyền lực nào nói tràn thế, hoặc ngay cả quyền năng thiêng liêng cũng không hề can thiệp vào nổi; Có chăng, chỉ là sự gợi ý, hướng dẫn hoặc trợ duyên cho mà thôi.

Chính vì vậy, nên việc tu, nói thì dễ, mà thực hiện thì quả là thiên nan, vạn nan. Vì trong mỗi người đều có **cả ý niệm đúng lẩn sai, tâm ác lẩn tâm lành**, và **tính xấu lẩn tính tốt**. Chúng xuất hiện theo tình cảm chủ quan ham muốn và quán tính của mỗi người, trong mỗi việc, mỗi đối tượng, mỗi hoàn cảnh khác nhau. Rồi cùng với cộng đồng nhân loại, trong quá khứ, hiện tại, tạo thành một thế giới chồng chéo buồn vui, khổ lụy hỗn độn. Giữa một vũ trụ vô thường hằng hóa. Thế mà Con Người luôn luôn có khuynh hướng ham muốn chấp giữ làm của riêng cho mình, nên thường xuyên gặp bất như ý, khổ đau, thảm bại.

Tu là tự sửa, theo quan niệm thông thường thì: **Sửa sai thành đúng, xấu thành tốt, ác thành thiện...** Bởi thế mẫu mực của Con Người Lý Tưởng theo Đạo Học và Tôn Giáo, cũng đều gặp nhau: **Con Người phải có phẩm hạnh thánh thiện.** Biết tự trọng, thương yêu, tha thứ và kính trọng nhau. Tức là sửa đi những tính, tình

ý niệm: *Xấu, Sai, Ác, để thành Con Người Đẹp, Đúng, Lành* và luôn luôn tự thăng hóa. Nhưng rồi những người thánh thiện đó, nếu không biết kiên trì nghiêm giữ, thì cũng sẽ bị sa ngã. Vì lòng ham muốn, kể cả ham muốn thanh danh, cũng dễ đưa Con Người vào vòng đọa lạc; Một khi, người đó chưa liều ngộ về “cái ta” còn đặc quánh trong Ta.

Nên, Đức Phật, đã dùng phuông pháp trực tiếp, không đặt trước ra một mẫu người lý tưởng. Nhưng đòi hỏi ở mỗi người phải “**tự thấp đuốc lên mà đi.**” Phải tự chiến đấu và chiến thắng với chính tâm thân mình, vượt ra khỏi những **mê muội, sân hận, tham chấp.** Từ giác ngộ luật hàng hóa của vũ trụ, lý vô ngã của các hiện tượng, từ đó thấy được “cái ta” vốn là huân cấu, cần phải quyết liệt, dứt khoát buông bỏ, tức là tự cởi trói, làm cho tâm thức an nhiên, tĩnh lặng quán định, giúp Trí Tuệ hiển hiện như ánh dương soi vào **Tử Tâm Bình Đẳng** bừng nở rộng khắp, chừng đạt được **Tự Tánh** giải thoát sinh không của **Chân Như** trong trinh tịch tịch.

Từ sự chừng ngộ đó, Con Người trở thành những Thiện Tri Thức đích thực tự do, tự chủ, sáng tạo, an nhiên, tự tại, sống giữa cuộc đời đầy khổ đau, bất hạnh, bằng tâm từ bi bồ tát, để tùy duyên ứng xử, đem lợi lạc đến cho nhân dân, đóng góp trí tuệ, tài lực mình trong việc làm với đi khổ lụy cho Ta và Người, thăng hóa cuộc đời, làm trong sáng, tươi đẹp mãi mãi cho tự nhiên, xứng đáng là **Con Người Chân Chính Lương Hảo.**

GS. LÝ ĐẠI NGUYỄN

Cảm Thơ

Riêng kính tặng Sư cô Tịnh Liên

*Tôi đọc thơ Tịnh Liên
Như đang chèo con thuyền
Trên biển hồ nhẹ gió
Và trăng nước bình yên...*

*Tôi thấy một hòn thơ
Thành thật và đơn sơ
Tuy nghĩ sao nói vậy
Nhưng thâm thúy vô bờ!*

*Tôi kính cẩn chấp tay
Đảnh lễ vị ni này!
Ôi, con đường giải thoát
Là thế đó ai hay?*

*Theo đúng hướng, ý thơ
Đừng chê bè thô sơ
Đừng chấp chèo lỗi nhịp
Miễn tối bên kia bờ!*

VIỆT TRÍ NHÂN

Thơ và Thiền

*Thơ thiền không tên mà có tên
Thiền không thơ có giữa nhân duyên
Thơ của thiền diễn không thành có
Thiền trong thơ đạt đạo đầu tiên*

*Đạo ở giữa đời mới là Thiền
Thế gian xuất nhập vẫn an nhiên
Tâm không đắm đuối trong trần tục
Thoát néo luân hồi được vĩnh sinh.*

Nhà Văn PHẠM QUỐC BẢO

Đại Lộ Chiều Mơ

Thân Tặng: Nhà thơ Thanh Tịnh Liên Thích Nữ Chân Thiền
Tu sĩ Thanh Trí Tánh Thích Nữ Chân Như
Tu sĩ Thanh Diệu Đức Thích Nữ Chân Diệu

*“Mạt-pháp” thời nay lầm đoạn truởng
Dãy dày “oan-nghiệt” với tai ương
Hãy ngưng “ái-dục,” tìm phuơng huởng
Chuẩn bị “tư-lương” trước nẻo đường*

*Đây hoang-vu, đây lũ-hành cô quạnh
Trên khúc quanh hoang-lạnh một mình thôi
Trong đơn-côi, ảo-ảnh đã xa rồi
Xin vĩnh-biệt chốn phồn-hoa đô-hội!*

*Thôi lăn-lợi, thôi mong-cầu, mong đợi
Những đón mồi danh-lợi thuở xa-xứa
Bao ước-mơ, quả bắt được hay chưa
Sớm tàn-úá trong gió lùa sa mạc*

*Đây rào-rạt trên lô-trình khao-khát
Ngọn sóng cồn ào-ạt giữa biển tâm
Sóng trào-dâng theo gió lộng ì-ầm
Hãy láng xuống và âm-thầm phảng-lặng!*

*Đây tĩnh-mạc trong đêm truồng thanh-vắng
Dưới ánh trăng vàng-vặc cõi trần-ai
Đã nhòa phai trùng-điệp nhũng lâu-dài
Bao oan-trái từ vô-vàn “ngã-vọng”*

*Đây tất cả nhũng cuồng-ngông “huyễn mộng”
Trong điện-dài lòng-lòng bóng phù-du
Bóng trần-gian, ôi! Bóng thực hay hư
Bóng phút tắt trong tâm-tử chớm “ngô!”*

*Cõi hư-vô hay cõi trời Tịnh-Đô
Đây Thiện-Tài giữa đại-lộ chiều mơ
Tiếng “nam mô” trong huyễn ảo hoang-sở
Khách ngắn-ngó thấy trăng mờ rực-sáng*

THIỆN BÌNH, LƯU NGỌC HÀI

Khất Sĩ Từ Bi

Thân tặng: Tu Sĩ Thanh Trí Tánh

Nhà thơ: Thích Nữ Chân Thiền

Tu Sĩ: Thích Nữ Chân Diệu

Trôi lăn chìm nổi truân chuyên mãi
Huyền ảo vô thường sắc với không!

*Những ai biết thế gian này là huyền
Xin thè nguyên hoàng pháp với độ sanh
Hãy dấn thân, mau phổ độ chúng sanh
Vì đại nghĩa, quyết hoành duong chánh pháp*

*Tâm Bồ Tát trên lô trình khao khát
Xin trần gian hãy nhạt bớt khổ đau!
Yêu thương nhau, ngưng tàn sát lẫn nhau
Vì vạn pháp trước sau đều huyền mong*

*Khi hoàn mãn và tạm xong nguyện vọng
Thì diện dài, danh vọng với non sông
Xin hiến dâng cho cát bụi viễn vông
Người khát sỉ bên giòng sông hạnh ngộ*

*Dại hùng, đại lực, đại bi
Dại tâm, đại nguyện, cũng vì nhân gian
Như hư, như thực, như vang
Như còn, như mất, ngai vàng trong gương*

THIỆN BÌNH

Rochester
Zen
Center

“In the mirror of Zen, there is not a speck of dust.
What a pleasure to hear the pure, clear words of
Tịnh Liên. Like a bright stream, they flow straight
to the heart of the listener.”

Sensei

Bodhin Kjolhede

“*Gương Thiền vốn không một mảy bụi.
Hạnh phúc thay được nghe những lời thơ
trong trẻo và thanh tịnh của Tịnh Liên, như một
giòng suối sáng ngời chẩy thẳng vào tâm linh của
người nghe.*”

Rochester Zen Center

7 Arnold Park, Rochester, New York 14607
Telephone (585) 473-9180; facsimile 473-6846

Ai Giàu Đây?

*Muỗi phuởng
thế giới
ba cõi đây*

*Có đi đâu
mà phải
với đây?*

*Dói rét,
ấm no
nào ảnh hưởng*

*Em là
Vũ Trụ
ai giàu đây?*

Giới (I)

*Giới là chính pháp
Giới diệt si mê
Giới dẫn dắt về
Quê hương Cực Lạc*

Không Trì Giới

*Hãy xét suy, ôi! Những ai không trì giới
Hãy coi chừng với tấm áo tùy thân
Khoác trên thân, tấm thanh tịnh trắng ngàn
Đừng lợi dụng kẽo lacer vào nới tắm tối*

Giới (II)

*Người chán tu, thường ngày ôm chặt giới
Chẳng xa rời, dù nửa bước chân thôi
Giới soi đường, thắp sáng khắp muôn nơi
Giới mắt sáng, dẫn kẻ mù ra khỏi tối
Giới tịch tĩnh, khiết tinh trong mọi lối
Giới địa bàn, cứu kẻ lạc ngoài khơi
Giới bản đồ rốt ráo quá ai ơi!
Giới là Phật, tiếp chúng sinh về Tuyệt Đối*

Tu Là Sửa Đổi

*Tu không sửa đổi, sao gọi là tu?
Tu mà không sửa, mắt có tựa mù!
Ngã cao như núi, làm sao giải thoát!
Tập khí y nguyên, cũng gọi tu ư?*

*Sân si, ngã mạn, vị kỷ, tranh đua
Ngày đêm chiến đấu: “Ta thắng, người thua”
Nhở nhen, thù hận, si mê chồng chất
Ngụp lặn, nhịn biển, sinh tử sao chừa*

Tự trói mình thôi, qua từng ý thức
Tam độc hoành hành, an nhiên, tự lực
Bao kiếp lẩn trôi, thả buông như thế!
Tu sửa đi thôi, quay về trung thực

SỬA ĐỔI:

Sửa cho hết, những gì còn mê tối
Xả tận cùng, những ác niệm lôi thôi
Phiền não, tà kiến, hãy để buông trôi
Vọng niệm lặng, Trí Tuệ hiện sáng ngời

Tu sửa Thân Tâm, đâu chỉ một lần!
Cho dù gian khổ, miễn thành: “Thiện Nhân”
Tinh tấn mãi, là “Đại Nhân” bất thoái
Rồi “Bất Nhân” hay gọi “Thánh Nhân Chân”

Gọi gì chăng nữa, danh giả tạm thôi
Mặt vẫn thế ấy, người xưa gặp rồi!

Thật đúng:

“Cảnh vốn tự không, đâu cần hoại tưởng
Linh Tâm tự chiếu, đâu nhờ cảnh sinh”

Sự Thật Phũ Phàng

*Lời chân thật, bao giờ không phũ phàng!
Ai dè đâu, sự thật mở toang hoang
Ta cứ ngỡ rằng ta hoàn hảo nhất
Chân thật là chân, ôi thấy bẽ bàng!*

*Dám không nào, tự lên án chính ta?
Tự phanh phui, nhìn sâu vào bản ngã
Hay chỉ vờ, chỉ đảo điên dối trá
Rồi đây che, che đây thật tối đa*

Sợ sự thực, nên tìm thầy học “Đạo”
Lời thực trung, bàng hoàng, ráng nghe nha
Ngài cho toa thuốc đắng, đừng rên la
Cố hành, nuốt, cho dù cay đắng quá!

Thuốc đắng dã tật, lời thật chân tình
Đừng tay thầy hổ trợ, chuyển vô minh
Thì cớ sao lại chuyển ân thành oán?
Mình vô minh, không nghị lực chuyển mình!

Đừng lấy oán mà trả, trả thù ân
Đừng căm hờn lỗi Đạo, Đạo Thực Chân
Thầy nhẫn nhịn, chịu muôn điều oan ức!
Miễn sao mình, hoán chuyển Chân Thánh Nhân

Hành Khất Không Nhà

*Lạc lối về nhà, em đi lang thang
Xây nhà thất nghiệp, đi hành cái bang
Bao kiếp không nhà, ăn mày như thế
Lệ thảm chan hòa, từng bước gian nan!*

*Không nhà ngay, từ lúc mẹ sinh ra
Xin ăn ngay, trong thai mẹ đâu xa!
Xin từng giọt máu, từng hơi lạnh, ấm
Xin cả thân này, xin mẹ, xin cha*

*Xin tú đại, em xin cả không khí
Xin vật chất, xin tùng tí tùng li
Xin thức ăn, xin thuốc thang, vật dụng
Xin muôn loài, muôn vật, bất cứ gì...*

*Một Bát Nhã Trí, không xin ai được
Trí tuệ này đây, chuyển vô minh, trược
Hoán nghiệp ăn mày, đưa trở về nhà
Ô! Nhà giàu đây, nhiệm màu ruộng phuốc*

*Thế mà ngu, si lạc lõng bao đời
Vẫn giàu, vẫn đây, nào có xa rời!
Nhưng muốn về nhà, đường dài tăm tối
Chính Pháp soi đường, ta tránh lối thê*

*Đó ai tránh khỏi, không nhà nỗi trôi!
Đó ai tránh khỏi, ăn mày muôn lối...
Đó ai tránh khỏi, triền miên sinh tử!
Nếu chẳng tu hành, cũng khó tới nỗi*

Tập Khí

*Tập khí ôm theo bao kiếp dời
Nâng niu, chiều chuộng chẳng xa rời
Ghét ghen, kỳ thị lồng tia mắt
Tranh cãi, hờn thua chẳng nhượng lời*

*Ý kiến, việc làm cho tuyệt đối
Nhỏ nhen, thù hận ngắt lủng trồi
Hung hăng chửi mắng, trông kỳ quái
Mặt chảy nặng, dài, thực khó coi*

*Khổ quá đi thôi, tập khí ơi!
Điêu ngoa, quý quyết, hại danh người
Ham tiền, ham dục, ham lười biếng
Ham lợi, ham quyền, mãi chẳng ngoi*

*Độc ác, sân si, ngã mạn chơi
Khổ đau, chẳng sợ nghiệp luân hồi
Tập khí tột cùng, thà ôm chết
Dù chết còn mang mãi chẳng thôi*

*Ngu si, tập khí đáng thương ôi!
Ôm mãi làm chi chẳng chịu rời
Không bỏ đi thôi, thôi dành chịu
Sau đây ác đạo khó sao lùi!*

Sạch Cả Ngoài Trong

*Léch thêch, lôi thoi thấy tội rồi
Ôi chao! Bè bonen, thảm thương ôi!
Bẩn ngoài là tất trong cùng bẩn
Bẩn vật, bẩn người, bẩn mọi nơi...
Nhơ bẩn thế này, thật khổ thoi
Sau đây khổ cảnh, khó xa rồi!
Đẹp xinh, thanh sạch, cần tinh tiến
Sạch cả trong ngoài, tột thảnh thoi
Sạch cả trong ngoài là thấy Đạo
Niết Bàn, Tịnh Độ thật người ơi!*

Lười

Lười, ghì nặng thân này ngàn, vạn kỵ

Lười, đứng, đi làm lung chẳng ra gì

Lười, biếng suy như gỗ đá vô tri

Lười, hại nước, hại dân đầy ích kỷ

Lười, ác độc còn hơn loài cầm thú

Lười, hại mình, hại hết cả quần sinh

Lười, ngủ nhiều chẳng phá nổi vô minh

Lười, chỉ ăn, nợ chúng sinh bằng núi

Lười, quần quại, đua chen trong sáu cõi

Lười, hãi hung, dãy đua với diệt, sinh

Thôi đừng lười, để tránh hết diêu linh

Cho thoát khỏi tử sinh trong mọi nẻo

Ngạo mạn

*Người ngạo mạn, lối bời trong vọng tưởng
Tưởng ta tài, đức hạnh trội hơn ai
Tưởng ta khôn, sành sỏi một không hai
Tưởng ta giỏi, tuyệt luân trong thiên hạ*

Ngờ đâu!

*Ngờ đâu: ngạo mạn thật vô minh
Ngờ đâu: ngạo mạn tạo điêu linh
Ngờ đâu: ngạo mạn khiến người khinh
Ngờ đâu: ngạo mạn gốc tử sinh*

*Tỉnh lên gạt bỏ vô minh
Cho tâm an lạc, cho mình, người vui*

Sân si (I)

*Sân si dung tập khí
Thịnh nộ mất lưỡng tri
Hùng hổ tiêu lý trí
Mắng thét khiến người khi*

*Nóng giận khởi hỏa ngục
Dữ tợn hiện thiên lôi
Bắt nạt lồng, sừng trồi
Sân si khổ đau thôi!*

Sân Si (II)

*Khi sân si, quả ta hờn thú dữ
Mắng thét vang, nạt nộ, rụng rung trời
Lửa tự đốt, mắt hung rực từng hồi
Tưởng người sơ, thiên lôi đà quỳ gối*

*Lúc sân si, sợ gì không làm tối
Mặc ai cười và mặc cả ai khinh
Xá chi gì, trí tuệ với tử sinh
Lý trí loạn, ta mất ta chẳng chối*

*Ta mất ta, ta không còn kịp hối
Mất ta rồi, ta chìm đắm tử sinh
Ta ngu si, ta nào sợ diêu linh
Ta gào thét, đón đau trong ngực tối*

*Ôi hỏa ngực! Ôi hãi hùng khiếp đảm!
Nó gan lì, chẳng sợ tiếng ta than
Nó dốt ta, ta hép đến cổ khan
Nó đâu biết, là ta đây thật thảm*

Độc Ác

*Độc ác làm chi, để luy đến người
Vì quyền, vì lợi, chẳng biết hổ người
Ác ý, ác hành, ác ba tắc lưỡi
Kẻ chê, người cười, nghiệp dữ sát đuôi!*

Giả Dối

*Mọi cảnh vật đã cùng đều giả dối
Đổ dầu thêm, dối gạt khắp nơi nơi
Thói hư thôi, nên dối gạt để chơi
Tưởng dối người, ai dè gạt chính tôi!*

*Lương tâm nào, không biết mình có tội?
Nhưng vì lợi, nên dối gạt mà thôi
Gạt cha mẹ, vợ chồng và tổ quốc
Dối bạn bè, sao lợi lộc tí xôi*

*Ai biết đâu, nào đã thấy thiên lôi?
Cứ giả dối, sợ gì chảo dầu sôi
Có ngờ đâu, đào sâu thêm ngực tối
Mãi luân hồi, vì nghiệp ở làn môi*

Khoe Khoang

*Hữu xạ tự nhiên hương
Đừng khoe để người thường
Khoe khoang là tật xấu
Khiêm cung đẹp lạ thường*

*Tuồng khoe người tán dương
Muốn vang dây mười phuơng
Dè đâu người chán ngán!
Hữu xạ tự nhiên hương*

Nịnh Hót

*Chó nịnh hót, và cũng chó ưa hót nịnh
Nịnh hót này, cũng là bệnh của chúng sinh
Gây phước tạp, tạo biết bao điều khủng khiếp
Mang hãi hùng, mang cả thảm họa, điêu linh*

*Vua chúa ngày xưa nghe gian thần hót nịnh
Để nước mất, nhà tan, vạn cảnh dao binh
Nịnh hót giỏi, gây tang thương cùng chết chóc
Nịnh hót hay, làm điêu đứng cả quần sinh*

*Nịnh hót vì muốn đạt danh lợi, hiển vinh
Nịnh hót vì muốn đạt tiền tài, chức vị
Nịnh hót vì tham lam hay đầy ác ý
Nịnh hót vì muốn đạt nhan sắc đẹp xinh*

*Bịnh nịnh hót, cũng do hạt giống vô minh
Chớ có nghe, cũng chớ dùng lời hót nịnh
Ai mắc phải đều nên tìm thầy chữa bịnh
Để xả buông tận gốc, hạt giống vô hình*

*Chớ luyến tiếc chứng bịnh đó hại thân mình
Liên hệ cả vũ trụ và cả quần sinh
Ưa nó, dùng nó, nào khác chi độc được!
Tránh xa đi, cho thanh tịnh với yên bình*

Biết Gì?

*Cú tưởng mình biết, hóa chảng biết gì
Cú tưởng mình giỏi, thì ra mê si
Vọng tưởng đó mà, tranh đua tang tóc!
Thôi thật khiêm cung, học hết mê đì*

*Học đến bao giờ cho hết mê si?
Không dễ gì đâu, muôn vàn điều học
Học đời, học đạo, học mãi, học gì?
Học đến khi nào lẹ hết thấm mi*

*Tự hỏi vì sao lẹ uốt khóc mi?
Chỉ vì nghiệp dữ, cái nghiệp ngu si
Cái nghiệp si này, luân hồi sinh tử
Làm sao không học, cho hết mê si?*

Nói Xấu

*Em nói xấu người, bất tịnh chính miệng em
Người chưa thấy xấu, mà em đã lọ lem!
Tưởng đậm người xuống, là em tăng thêm giá
Sao vạch áo, đưa lưng, cho thiên hạ xem?*

*Người tú cách, tài danh, em thấy ghen ghen
Ai đạo đức, giàu sang, em càng thêm thèm
Sắc, danh, tài, nhân quả vụn tròng nhiều kiếp...
Nói xấu, làm sao ảnh hưởng được đâu em?*

*Chấp nhận đi em, em có phận đừng quên
Ráng tu tâm, dưỡng tính, có ngày, có phen
Muốn hưởng phước báu, ò nào đâu có khó!
Khó chẳng là, em hái đích thực hoa sen*

Đạo Đức Hay Vô Đạo Đức?

*Này, những ai vượt khỏi lễ-giáo gia-dình
Mình tự hỏi mình, liệu đã trọn trung-trinh?
Hay bại-hoại gia-phong và vô đạo-đức?
Hiểu trọng lối này, cha mẹ nhục hay vinh?*

*Đời chẳng vẹn, mơ gì Đạo vượt tử sinh?
Cha mẹ, tổ-tiên coi nhẹ hơn người tình
Thực-tế thôi, cần chi Luân-Thuồng, Đạo-Lý!
Nhân quả ngay, này chớ phạm thiêng-linh.*

Vở Vĩnh Giả Dối

*Lòng thì thích, miệng lại nói không
Tâm chẳng muốn, miệng dành nói có
Ôi! đảo điên, đời nào mới tỏ?
Vòng luân hồi, tưởng đổi quanh co*

*Dây huyền hóa, đã trướng ảo mộng
Vở vĩnh chi? Thêm những cơn giông!
Giả ốm đau, vở cả điên khùng
Lợi chút thôi, liệu thoát nghiệp không?*

*Ham trước mắt, mà hại sau lưng
Nhân nào quả áy, cách chi ngừng?
Vở vĩnh đây, chiều theo bản ngã
Mình tự hại mình, sinh diệt không ngừng*

Hỷ Xả (Tha Thứ) (Phổ Nhạc)

*Đã là con người, hỏi ai không có tội?
Tội ít, tội nhiều, tội suốt cả đời tôi!
Nhưng tội trước thật sám, lỗi sau cài hối
Hỏi người người, ai nỡ chẳng thứ tha thôi?*

*Cứ tu đi, Thân Tâm này lo sửa đổi
Chuyển hóa được rồi, vi diệu chẳng xa xôi
Đừng hổ thẹn, cũng đừng phiền hà quá khứ
Chỉ tu thôi, là sẽ thấu triệt tuyệt vời*

*Ai chấp chặt, không tha người đang mang tội?
Ai tâm tú, còn khe khắt mãi không nguôi?
Ai thấy lỗi người, không thể nào phai phôi?
Là tự buộc trói mình trong mê, và rắc rối!*

*Tưởng ứng với tội, hình phạt lãnh đủ rồi
Ai cũng khinh, xã hội ruồng rẫy thường ôi!
Không khích lệ, không cở hội, cải tà quy chính
Phải vô tình, ta xô người xuống vực thẳm xưa thôi!*

*Độ lượng, bao dung, nụ cười nở trên môi
Tử bi tâm biếu lộ, rộng mở sáng ngời
Đạo ngay đây, còn tìm đâu trong mê tối
Hỷ xả chính mình, là tha nhẹ người ơi!*

*Chấp chuốc làm chi, khi người quỳ hối lỗi!
Và: Tự phạt suốt đời, cái chết cũng buông trôi
Nhất niệm vô minh, biết quay về hướng thiện
Tưởng cướp buông dao, là cũng được tha rồi!*

Thế Giới Hòa-Bình Muôn Dân An Lạc

(Phổ nhạc)

*Hồi toàn nhân-loại, ôi toàn thế-giới!
Buông bỏ hận-thù, siết chặt tay nhau
Tránh đi thôi, cảnh tan-nát, thường đau
Dân gian quẫn-quại, tràn đầy nước mắt*

*Cửa nhà tan-tác, đất mẹ tan-hoang!
Thế-hệ mầm non, đe dọa bàng-hoàng
Hủy-hoại bạo-tàn, gây chi tang-tóc?
Hậu-sinh thế nào? Sao khởi hoang-mang...*

*Cùng giọt nước mắt, cùng máu đỏ đau
Tù-bi, hỷ-xả, tha-thủ cho nhau
Sai trái gì, quyết thè chung giải-quyết
Sống sao hài-hòa, thường thế hỉ mai sau*

*Không tham, sân, si, dân giàu, nước mạnh
Sót muôn loài, làm sao có chiến tranh?
Trọng người, thương vật, ẩn tổ tiên, đất nước
Sao tâm tuyệt vời như mây trời xanh?*

*Suối reo vang, ruộng thăng cánh cò bay
Đầy sức sống, siêu-nhiên đến thế này!
Cùng năng-lực, cùng vàng trăng rơi chiếu
Thế-giới hòa-bình, Cực-Lạc là đây*

Lần Bước Về Nhà

*Khoác áo cà sa, bước về nhà
Đậm đậm ngút ngàn, ngại gì xa!
Dù bao gian khổ, ôi dành chịu!
Miễn tối nhà thôi, gắng tối đa*

*Dù phải tu lâu, mãi tối già
Đời đời, kiếp kiếp, kiếp hàng sa...
Sát son, bèn chí, không sờn nản
Vì biết tu xong, sẽ tối nhà*

*Dèm pha:
Kẻ nói nhà gần, người nói xa
Khen chê, tốt xấu, Phật và ma
Sinh tử vui, trò chơi cút bắt
Sợ gì mà trốn, mà lo a!*

*Thiện Tri Thúc:
Khen chê, tốt xấu, chẳng hai, ba
Dù Phật, dù ma, thế một nhà
Nào gần, nào xa, trong một bước
Ồ! Bước chân này đã nở hoa*

Phản Bội

*Bội phản, thói thường là bệnh của chúng sinh
Chính nhân, chính quả, tạo dệt cảnh làm than
Phản cha mẹ, vợ chồng, bạn bè, đất nước
Mình phản bội mình, mà ngỗ phản nhân gian!*

*Dưỡng dục sinh thành, như cỏ dại rêu xanh
Bội phản mẹ cha, nào cần chi hiếu hành
Trai gái, vợ chồng thè trọn nghĩa trung thành
Mỗi ngày ấy, mà hôm nay vàng trăng đã khuyết!*

*Tình bằng hữu khít khao, như dài lâu da diết
Để ngày nay, tặng bài vĩnh biệt bi ca!
Anh chị em thương yêu, ruột thịt một nhà
Ấy cũng tị hiềm, phản bội cách nhau xa!*

*Nước Việt ta, trên bốn ngàn năm sử sách
Vội nở quên đi, dòng máu đỏ da vàng
Lưu vong đây, là thủ thách trí hùng anh
Vong bần, bội phản, làm sao không đáng trách!*

*Phản bội, hạt giống vô minh sao quái ác
Gây tóc tang, luân hồi, tử sinh sống thác
Kiếp kiếp, đời đời gieo rắc quả, rắc nhân
Bình thản, âm thầm mà khổ đau tan tác!*

*Thôi ngừng bội phản, để ra ngoài, làm lạc
Hóa chuyển đi, nhân hạt giống tốt vô minh
Trung thực thôi, từ bi, trí đức, hy sinh
Theo chân đức Tù Tôn, vượt mê về giác*

Giọt Nước Mắt (Phổ nhạc)

Nước mắt long lanh, tựa pha lê
Lệ buồn đổ mãi, sao thảm thê!
Khóc đến bao giờ, khô nước mắt
Buồn buồn, nối tiếp dài si mê

Nước mắt long lanh, tựa giọt sương
Xinh đẹp mà không, đầy đoạn truelong
Ôi! Cõi Sa Bà, toàn nước mắt
Mấy ai mà tránh khỏi thê luồng!

Nước mắt long lanh, tựa kim cương
Thấy đẹp mà không, đầy chán chường
Khóc hoài, khóc mãi, đời nào dứt
Có dứt gì đâu, chỉ sót thương!

Này chuyện vợ chồng, cũng thương đau
Này danh, này vọng, chỉ thêm sầu!
Con cháu, bạn bè, truelong rắc rối
Hạnh phúc nỗi nào, ta kiếm đâu?

*Em hứa mãi thương, trọn muôn bờ
Anh hẹn tương lai, không thể chê
Cặp kính mầu hồng tô mầu sắc
Mấy ai mà giữ trọn câu thề*

*Chẳng vẹn chữ thề, nên tái tê
Khổ đau đã lầm, chán cùng chê
Ngup lặn, lội bơi, hồ nước mắt
Bao giờ cho hết kiếp u mê?*

*Nếu biết đường đi, sẽ tối quê
Này chuông cảnh tỉnh, quay đầu về
Biển nước mắt đầy, cam lồ hiện
Tẩy sạch phong trần, hết si mê*

*Tồn tại, đẹp xinh đủ mọi bờ
Nước mắt ngày nào, dung pha lê
Chính thật kim cương, giọt sương ấy
Thanh tịnh, trong veo, hết ê chè!*

Thâm Hiểm

*Đừng thâm trầm, đừng dày nham hiểm
Cởi mồ đi, nhẹ nỗi đảo điện
Cởi ảo mong đã lầm ưu phiền!
Đừng chấp chúa nỗi niềm cay đắng*

*Mở lòng rộng, đón chào mưa nắng
Tử bi tâm trọn vẹn, vô biên
Dang vòng tay ôm trọn mọi miền
Người hay vật với ta đồng thể*

Bệnh Hà Tiện

*Hồi chết đi, mang chi ngoài cái nghiệp?
Dữ lôi ta xuống, thiện nghiệp đưa lên
Vợ chồng, con cháu, danh tài kè bên...
Đem chẳng được, chỉ mình tôi vĩnh biệt!*

*Cò khi nào dám, giúp người, gây phúc?
Đã bao giờ, bố thí, tạo thiện duyên?
Toan tính, so đo, luẩn quẩn, đảo điên
Ôi keo kiết, suốt cuộc đời hà tiện!*

*Mai hậu, kiếp, đời, đời khổ triền miên ...
Bệnh kiết keo, sao tránh khỏi lụy phiền
Hà tiện nhân, tạo quả sau nghèo mạt
Nhân quả nào sai, tự chuốc oan khiên!*

Tự Ấn Chứng

*Chớ vội đợi, cho mình một vuông mao
Ta ngộ rồi, và dẫn dắt lôi thôi
Đừng đặt tên, từ ngữ hối người ôi!
Ngô cái chi, đâu có gì để ngộ?*

Nhân Quả

*Ích kỷ, ghét ghen, để làm chi?
Tranh đua cho lắm, đâu ích gì
Phước báu của ai, người nấy hưởng
Nhân quả nào sai, dù nửa li*

*Dố kỷ, ghét ghen, lê ướt mi
Tôi chi đây đọa mình một khi
Nhân quả tướng ứng, không sai chay
Hiểu rồi, ta quét sạch sầu bi*

*Hiềm tí, đấu tranh, bệnh mê si
Tự mình chuốc lấy chuyện thị phi
Vô tình, ta tạo thêm nghiệp dữ
Thôi mệt mõ rồi, hãy từ bi*

Siêng Năng

(Đối với Đời)

*Do siêng năng, ta san bằng được sông núi
Do siêng năng, ta xây dựng được non sông
Do siêng năng, ta tát cạn được biển đông
Siêng năng đó là thăng hoa, nguồn gốc*

Siêng Năng

(Đối với Đạo)

*Siêng năng là công phu tinh tiến không nghỉ
Siêng năng là công phu định tuệ từ bi
Siêng năng là công phu bồ tát khí ngu si
Siêng năng là Chân Như, Chân Như tuyệt đối*

Ta Và Người (Nắng và Sở)

*Không phân biệt, nào người với ta
Không nắng, không sở hãy vị tha
Chớ xào xáo, nồi da nấu thịt
Chớ xé chia, làm bảy, làm ba*

*Một đất tâm, thể cùng một nhà
Một vầng trăng, mà chia hai, ba
Cái này của người, cái kia của ta!
Hỏi thân ta, giữ được đâu mà?*

*Vậy: cái gì gọi là của ta?
Chồng ta, vợ ta, con cháu ta
Xe ta, nhà ta, đất nước ta
Càng nhận của ta, càng xa ta!*

*Tâm phân biệt, bận rộn thật tối đa
Phân tích đêm ngày, thêu dệt vọng ma
Càng phân biệt, lại càng thêm ích kỷ
Để tâm buông lung, sinh tử khó qua!*

*Cùng một đất tâm, cùng thể một nhà
Thôi ngưng phân biệt, của người, của ta
Hoán chuyển Thức Tâm, ổ Tâm ý Thức
Linh Diệu là đây, nào đâu có xa!*

Vượt Nhị Biên (Phổ Nhạc)

*Thế sự bày chi, nào trước với sau
Nào cao, nào thấp, rắc rối thường đau!
Luẩn quẩn, loanh quanh, nhị biên tưởng đối
Tâm địa đại đồng, sau, trước gì đâu*

*Em cuối sau, tôi đi hàng đầu
Cùng xoay ngược lại, đuôi, đầu thay nhau
Trái trứng có trước hay gà có trước?
Viết siêu cuối, đầu phải nghĩa thâm sâu?*

*Cùng một đất tâm, mà trước vôi sau!
Cùng đồng một thể, tuyệt đối nhu nhau
Cao thấp, đầu đuôi, thôi đừng chấp trước
Là sạch u sầu, mặt ủ mày chau*

*Nở nụ cuối tuổi, dù trước hay sau
Ta vẫn là nhau, còn chi đau rầu
Vuốt hết tự ti, tự tôn cũng vuốt
Nước mắt cùng mặn, máu đỏ cùng đau*

Phá Ngã Chấp

*Tu càng lâu, sao ngã càng cao
Tu dài lâu, đã nghĩa cao sao?
Tu làm sao, hạnh bi, đức, trí
Tu thuộc lầu, chưa hẳn xong nào!*

*Tu làm sao, không còn ngã chấp
Tu làm sao, chẳng để ngã vấp
Tu làm sao, vượt ngoài cao thấp
Tu làm sao, bình đẳng, tốt cùng*

Đàn Ông, Đàn Bà

Này đàn bà; còn đây đàn ông
Ai ơi ráng thấu hiểu sắc, không
Không lầm lạc, cũng không mù quáng
Hình tượng huyền hóa, mà dung thông

Chấp có không, suy lý cạn nồng
Quan niệm độc đáo, không xa rộng
Bà coi nhẹ, ông cao cao ngất
Đời đời, trưởng mê mông, mênh mông

*Biết đâu, đàn bà có thể tát biển đông
Đóng góp tột cùng, chẳng hẹn non sông
Hạnh khổ cực, kiên trì không thiếu
Trọn vẹn Đạo, Đời, khó hay không?*

*Chớ chà đạp, khinh khi phải tội
Chẳng biết công, bạc trắng như vôi
Biết, không biết cũng thế mà thôi
Bàn tay ai, hiện hữu ngập trời?*

*Một mặt trời, chấp sáng, chấp tối
Một vầng trăng, này thấp, này cao
Mặt trời luôn sáng, tối khi nào?
Vầng trăng làm sao, có cao có thấp!*

Con Lừa Ôm Hòm Sắc

*Đầu tròn, y áo thật uy nghi
Bao người kính cẩn, lạy, lễ, quỳ
Thanh tịnh chân sự, thật xứng quý
Y người là một, ngại nghi chi?*

*Nếu không thanh tịnh, thật là nguy
Người vẫn là người, y là y
Lễ lạy ai dâng, thêm ngã chấp
Lừa ôm hòm sắc, chỉ một khi*

*Kẻ chê, người cười bao thị phi
Chỉ vì đức hạnh chẳng ra chi
Khi chưa chân chính, đừng y áo
Khi nghiêm tịnh rồi, đó CHÍNH Y*

Sinh Nhật (Đời)

Bao năm thu thập, được nhũng gì?
Bấy lăm chớp nhoáng, tí tì ti
Mỗi độ xuân về, mừng sinh nhật
Giật mình tuổi nặng, được chi chi?

Cuộc đời ngắn, chỉ mê si!
Danh lợi bon chen, thú vị gì?
Thù hận, oán ân, bao kiếp dứt?
Luân hồi quanh quẩn vẫn là mi

Sức tinh, quay đầu chỉ một khi
Ngược dòng sinh tử, biết quay về
Minh sư đưa lối, tu chân chính
Nguồn giác thênh thang, chẳng ngại chi

Sinh Nhật (Đạo)

*Tu tập bao năm, được nhũng gì?
Bốn Lăm chớp nhoáng, có ra chi!
Mỗi độ Hạ về, thêm tuổi đao
Giật mình tự hỏi, công tu trì?*

*Ngõ ngàng; tu mãi vẫn mê si
Tập khí tham, sân chung cứ lì
Vô minh làm lũi không mòn mỏi
Luân hồi luẩn quẩn, lẫn sầu bi!*

*Thôi mà đừng rỗn, ta chào mi
Sát na bừng tỉnh, ta quay đi
Làm sao ta nhận ra TA nỉ?
Sinh nhật phút này đúng NHƯ Y*

Báo Hiếu Ngược

*Con cái lẽ thường báo hiếu mẹ cha
Ngược ngoạn đời này lầm quý, nhiều ma
Bắt cha, bắt mẹ đền ơn, báo hiếu
Làm mọi, làm tôi, giữ trẻ, trông nhà*

*Nuôi cháu ngày đêm, thân già mòn mỏi
Cắt cổ, lau nhà, nấu nướng tuồng chổi
Ôi! Suốt ngày đêm, sức già chiến đấu
Chút hơi tàn đây, hiếu trọn dâng rồi*

BỎ

*Phật pháp đâu rời pháp thể gian
Sợ gì chẳng bỏ, chở than van
Bỏ đi, đừng ngại vì vẫn đầy
Thôi bỏ cho rồi, hết gian nan*

*Tiền tài, danh vọng bỏ đi thôi
Ngay cả thân này cũng thế thôi*

*Ngũ dục giết người, không súng đạn
Đua tranh sáu nẻo, chẳng xa với*

*Thù hận, sân si liền địa ngục
Vợ đẹp, con khôn, rắn hại người*

*Biết rồi, lỡ dại nay từ bỏ
Bỏ rồi, bỏ mãi, bỏ sạch thôi*

*Sinh tử hết rồi đâu đáng sợ
Thôi người, hãy bỏ, bỏ đi thôi*

Ghi chú: “Bỏ” đây là bỏ cái tâm phàm, mê đắm thôi.

Mừng Thượng Thọ (Đời)

*Mừng vui ngày thượng thọ
Bấy lăm tuổi đời cho
Tháng năm đầy lo lắng
Vòng tục lụy rồi vô!*

*Đồi chảng đẹp nhu mớ
Buồn khổ cứ sờ sờ
Vui qua nhu gió thoảng
Sao ngủ ngáy khò khò?*

*Nỗi khổ, niềm đau no
Vô minh cứ tối mờ
Sinh tử chờ, đợi, nhở
Thương thọ càng thêm lo!*

*Thôi thôi không ngủ ngo
Vô Lượng Thọ vẫn chờ
Mau sao nhận ra “Đạo”
Là thoát khỏi mê mờ .*

Mừng Thượng Thọ (Đạo)

*Siêu, vượt thời gian, lẩn không gian
Can chi tuổi tác mà mê man
Không gì là thượng, cũng không hạ
Chân thật là đây:
“VÔ LUÔNG THỌ” an nhàn...*

Vô Lượng Thọ

*Vô Lượng Thọ đây, ra ngoài số lượng
Vô Lượng Thọ đây, không thể nghĩ lường
Vô Lượng Thọ đây, không già, không trẻ
Vô Lượng Thọ đây, nào phải tầm thường*

Đám Cưới

*Hồng Mỹ, Trình Lưu ký hợp đồng
Bách niên, giai lão được hanh thông
Nhường nhịn, thương yêu trong bình đẳng
Duyên nợ, trả vay chốn bụi hồng*

*Kính trên, nhường dưới hạnh sạch trong
Nghĩa trọng, ân sâu đáp đền mong
Lấy ân đền oán là chính ĐÀO
Tù, bi, hỷ, xả săn trong lòng*

*Cha mẹ đôi bên, vẫn một giòng
Hiếu hạnh cho dòng, có phải không?
Nội, ngoại, gần, xa cùng thế đó
Lững lờ chìm nổi, chung giòng sông*

*Ngay cả thân này có thật không?
Nói chi danh vọng, chỉ uổng công!
Sắc đẹp mong manh như sương sớm
Chân chính tu rồi, thông suốt thông*

Chết

*Thôi chết thật rồi, thôi chết thôi
Chết này phiền toái lắm người ơi!
Chết đi, chết lại, vô ngàn kiếp
Sống chết, khôn ngừng mãi chơi với!*

*Chết sống, luân hồi mãi thường ôi!
Chết đi, chết mãi có bao ngời
Làm sao giải thoát vòng sinh tử?
Để chỉ một lần chết, rồi thôi*

*Phật pháp siêng tu, sạch nỗi, trôi
Trở về nguồn cội, hết luân hồi
Minh sư chân chính, đưa đường lối
Chỉ cần một lần, nhận ra TÔI*

Đám Ma

*Buồn thảm ngậm ngùi trong đám ma!
Vợ chồng, con cháu, mẹ hay cha?
Chị em, bạn hữu ai nằm đấy?
Quyến thuộc gần, xa, hay chính ta?*

*Không biết đường về, khó vượt qua
Chẳng tu cho đúng, ma không xa
Lảng xăng phí phạm năm, ngày, tháng
Sóng ngập vô minh, há khác ma!*

*Chính pháp tu theo ma ngán a
Tú sao cho nhận ra thật TA
Về nguồn, ma, người việt siêu hết
Phật, ma chỉ khác trong sát na*

Điếu Văn Đám Ma

(Đời)

*Sinh diệt,
vô thường,
ba cõi đây*

*Có ai
đã thoát,
không phải đây?*

*Sống, chết,
chia ly
sao khỏi được*

*Khổ đau,
thôi cũng
tại tâm này!*

Điếu Văn Đám Ma

(Đạo)

*Muỗi phuơng
thé giối,
ba cõi đây*

*Có đi đâu,
mà phải
với đây?*

*Dói rét,
ám no
nào ảnh hưởng*

Vũ trụ đây: “Thầy”
Linh diệu thay!*

Ghi chú: (*) “Thầy” ở đây có thể thay bằng tên của bất cứ ai...
tùy hoàn cảnh.

Điếu Văn Sư Phụ Thích Duy Lực

(18 - 01- 2000)

“Vô sở đặc, vô sở cầu, vô sở úy”
Thấu hiểu ĐÀO rồi, thầy nhắc mãi trên môi
Thường hàng dây, là thầy vẫn dây thôi
Chưa từng đến, cũng chẳng đi đâu mà sợ

Điếu Văn Bác Tịnh Liên Nghiêm Xuân Hồng

*Đã Tịnh Liên, là chính sen Tuyệt Đối
Còn lo chi, không thể nghĩ và bàn
Vuốt ra ngoài sinh tử với làm than
Đừng ngờ nữa, đây Niết Bàn Tịnh Độ*

Sao Vĩnh Biệt?

*Không sinh cũng không diệt
Khóc chi? THIỀN sẽ biết
Chưa hề đến, không đi
Vẫn đây, sao vĩnh biệt?*

CÙNG MỘT VẦNG TRĂNG

*Cùng muốn về thăm, chẳng thẻ về
Thương nhau lòng những tái cùng tê
Thầy trò tuy xa, lòng chẳng cách
Cùng một vầng trăng, tỏa mọi bờ*

Nghề Nghiệp (Phổ Nhạc)

*Phước báu, nhân quả đều do cái nghiệp
Sĩ, nông, công, thương, ta dùng phân biệt
Lợi ích như nhau, cùng đều tôn quý
Ta sống dựa nhau, nào ai hơn thiệt?*

*Nghề Tống Thống, lo điều động đất nước
Nghề nhà binh, bảo vệ giữ non sông
Nếu không gạo thóc, ta làm sao sống?
Ai xây nhà, tạo vật dụng, ta dùng?*

*Không có những nhà kiến thức thế gian
Thì nhân loại cũng lâm cảnh lầm than
Lợi nhân gian nhưng cũng lợi chính mình
Nên không tự tôn, cũng đừng ngạo mạn*

*Lao động tay chân, cực khổ đùng than
Mồ hôi nước mắt, đóng góp giang san
Ôi! Hy sinh này, vô cùng cao quý
Đùng tự ti, ta nào khác ông quan?*

*Danh vọng, chức vị, cũng nên tán thán
Vì tu lâu, phước báu ở trần gian
Dù thông minh nhưng vẫn phải học hành
Nghề nghiệp nào, chẳng ngát tựa hương lan*

*Không cách chi mà, ta tách rời đâu
Máu chảy, ruột mềm hỏi có thương đau?
Không xa cách, ô! chúng ta đồng nhất
Ôi! Tuyệt vời, phải ta vẫn là nhau*

Cành Hoa Vẫn Đấy

*Dịu mát chan hòa, vi diệu thay!
Cành hoa vẫn đấy, ngay trên tay
Muôn màu sắc, và không màu sắc
Cha chẳng đi đâu, Cha vẫn đây*

*Mẹ chẳng đi đâu, mẹ vẫn đây
Ngay trên ngực áo, cài hoa ấy
Màu nào, hoa nào mà chẳng vậy
Hóa hiện, nhiệm màu ai có hay?*

Đóa Hoa Mẫu Nhiệm

(Phổ Nhạc)

*Mẹ là nhân chứng của cuộc đời đầy khổ đau
Y lời Mẹ đây:*

*Tủ kinh sách, anh chị em chia nhau
Nước mắt mẹ đã trào dâng, ngập đầy biển cả
Con sót sa, lội bơi trong sóng lệ, đau rầu*

*Mẹ là chặng nhân của cuộc đời quá thảm sầu
Nên con đã lẩn bước, theo gót chân Đức Phật
Niềm thống khổ của mẹ, thôi thôi vô cùng tận...
Con đã từng, thét gào, theo giông bão thường nhau*

Mẹ!

*Mẹ ơi! Người mẹ tượng trưng của trần lụy, biển dâu
Không có mẹ
Làm sao con biết đường vượt ngoài giông tố!
Tỉnh mộng đi mẹ!
Cuộc đời, thôi đã hết rồi lụy khổ
Chinh pháp nhiệm màu bao phủ
kín sạch thường đau*

Mẹ!

*Mẹ vui đi, trong ánh sáng vi diệu Bảo Châu
Mẹ là ánh hào quang, là vũ trụ tuyệt vời, lộng lẫy!
Thôi tui hồn, thôi hãi hùng, thôi không giận lẩy
Này đóa hoa dây, là trọn vẹn cả hương màu*

Chấp Không Nói Là Thiền

*Nhiều người chấp Thiền là không nói
Chẳng nói chi mới chính là Thiền
Chấp chuốc thế nhiều lụy, nhiều phiền
Mình trói mình trong nghiệp oan khiên!*

*Nói, không nói vẫn là nhị biên
Có với không sao gọi là Thiền?
Lạc, càng lạc, sâu vào tưởng đối
Tử với Sinh, nào phải an nhiên*

*Bốn chín năm thuyết pháp, độ sinh
Biết bao Pháp, Mười Hai Tạng Kinh!
Phật: “Một lời ta chưa hề nói”
Tan tành vũ trụ; A Tánh Linh!*

*Động, tĩnh vượt phải dấy nhiệm mầu
Viên-Tròn-Viên, Đệ Nhất Nghĩa sâu
Sắc với không, làm sao cho thấu
Trong bàn tay đã có Bảo Châu*

Siêu Việt Hoa

Thân tặng Sư muội T.N. Chân Kim

*Huyền diệu làm sao “siêu việt hoa”
Thắm tươi, xinh mài, chẳng phai nhòa
Viên tròn, công đức. Ai nhìn thấu?
Chắp tay chiêm ngưỡng, thật không ngoa!*

Toàn Chân Liên

Thân tặng Sư Cô Chân Liên

*Thuần Liên thật nghĩa Toàn Chân Liên
Hóa hiện nhiệm màu, thể vô biên
Tinh tấn chở chi? Từng giây phút
Chuyển hóa xong rồi, rõ Y Nguyên*

*Tịnh Độ ngay đây, chỉ cù Thiền
Công phu mài miệt, ôi triền miên!
Đêm ngày miên mật, chuyên “công án”
Tự giác, giác toàn, Chân Tròn Viên*

Chǎng, Chǎng Là?

Kính tặng Nhạc sĩ Tuấn Khanh

*Khúc nhạc nào, nhè nhẹ thanh thanh?
Khúc nhạc nào, bay bổng tùng xanh?
Nhạc khúc chi suối nguồn réo rất?
Nhạc khúc gì huyền diệu tinh anh?*

*Nhạc ai phô, thật chǎng hủ danh!
Lũ khách ngừng ra đi nào đành
Phổ tuyệt nhu sao trời lấp lánh
Phổ tựa ngà, tựa ngọc long lanh*

*Cảnh tinh mộng, nhạc vượt tử sanh
Trầm, bổng, êm, mộng ảo tan tành!
Ai, ai phô toàn năng, toàn lực?
Chǎng, chǎng là Nhạc Sĩ Tuấn Khanh?*

Ồ Vần Thể

Kính tặng Chị Thanh Mai

*Muôn hoa
quy một,
phải Thanh Mai?*

*Thắm mai,
tuổi hoài,
chẳng hề phai*

*Dẫu mưa,
dãi nắng,
Ồ vẫn thế!*

*Một là tất cả,
Mai là ai?*

Quảng Khoái Là Ai?

Kính tặng anh Trần Ngọc Lạc
Pháp danh : Quảng Khoái

*Kìa Cực Lạc thế giới, hỏi ai như Quảng Khoái?
Phật sự thật đa-doan, nhưng nào hè quản ngại
Gian khổ tột cùng, mà sao tâm vẫn thư thái
Hãy tự hỏi mình rằng: “Này Quảng Khoái là ai?”*

Tử Tâm, Thanh Tâm

Thân tặng hai em Tâm Hiền

*Dâu thảo, mẹ hiền, đúng tử tâm
Oan khiên, nhẫn nhịn, chỉ âm thầm
Xinh xắn, dịu hòa, thê lý tuồng
Ai mà chẳng kính, chẳng yêu thương*

*Dầu dập, dầu bầm, khắp muôn phuồng
Vẫn dỏa Chân Thường, thơm ngát hương
Anh bước, em đi chung một hướng
Tử Tâm nào khác với Thanh Tâm*

*Nhanh bông chèo chống sóng bỗng, trầm
Cay đắng nhuồng nào, vẫn nin cảm
Đứng mãnh, kiên trì là bản tính
Tử bi, đức độ, tựa Quan Âm*

Thiên Biển Vạn Hóa

Thân tặng em Lưu Ngọc Hải
Pháp danh Thiện Bình

*Tự tại, an nhiên, chính Thiện Bình
Thiên biển, vạn hóa, ôi Tánh Linh!
Bi, tri, dũng, này đây tuyệt đối
Ai? À em! “Tinh Giác Diệu Minh”*

Hoa Bất Diệt

Thân tặng em Lan
Pháp danh Nhữ Lan

*Ai biết, ai hay hết thảm thương!
Cao quý Nhữ Lan tỏa ngát hương
Thơm mãi, tươi hoài, Hoa Bất Diệt
Hoa này, hóa hiện khắp muôn phuởng*

Giọt Sương Nhiệm Mầu

Thân tặng Diệu Sương

*Giọt sương đồi, sao quá mong manh!
Diệu Sương này, bất tử bất sanh
Đạo với Đồi, đâu rời Tuyệt Đồi
Vì diệu, nhiệm màu mây, trời xanh ...*

Qua Cơn Mê

Thân tặng Diệu Thanh

*Vì diệu thanh âm, cảnh tĩnh rồi
Qua cơn mê đắm, dại khờ thôi!
Tỉnh rồi, quyết chí tu đạt “Đạo”
Giải thoát chính ta, cứu độ đời*

Hỏi Tu Bao Kiếp?

Thân tặng Chính Mung

*Tử bi, lẽ đỗ sao quá khiêm cung
Khoan hòa, đỗ lượong, Ôi Đèo Chính Mung!
Đức đỗ, kiên trì, khác chi Tu Sĩ
Hỏi tu bao kiếp, mà vẻ ung dung?*

*Tiến tu đổi nay, chắc thành chánh quả
Cố duyên hội đủ, chờ dùng bỏ qua
Vui thú gì đâu, trong cõi Ta Bà!
Tỉnh mộng đi thôi, trở quay về nhà*

Vi Diệu Tay Ai?

Thân tặng Họa Sĩ Lam Thủy

Tô thắm cho đời, huyền diệu biết bao nhiêu...
Biến hóa trăng sao, hoa lá thật đáng yêu
Siêu việt, mỹ thuật, nét nét tuyệt mỹ miều
Vi diệu tay ai? Phải tay ngà Lam Thủy?

Dáng tựa như hoa, làn thủy ngất ngây người!
Vừa duyên dáng, lại vừa diễm nụ cười tươi
Này hồng nhan, liền theo sau đầy nước mắt
Sớm tu thôi, sớm vượt phiền não em ơi!

Mười Hai Tạng Kinh

Thưởng Tặng Trịnh Doanh
Pháp Danh Minh Tâm

*Minh Tâm Kiến Tánh
“Tính Giác Diệu Minh”*

*Lý sự viên dung
mười hai tạng kinh
ôm trọn chính mình*

*Đức độ khiêm cung từ bi bình đẳng
Độ cả muôn loài về một Tính Linh*

Toàn Minh

Thường Tặng Ngọc Minh
Pháp Danh Toàn Minh

*Siêu edition từng dấu, từng chữ, từng câu
Nguyên tập, toàn bộ, tối suốt canh thâu
Tuyệt đối kiên trì đồng tâm nhất trí
Này “Thiền” ngay đây còn phải tìm đâu?*

*Nhẫn nhịn nhu-mì chẳng quản biển đâu
Oan khiêm em chịu, đắng cay thảm sâu!
Ngọc Minh em chuyển, dần, dần, bất thoái
Chân Thiện Mỹ toàn; Ô! Phải Bảo Châu*

*Toàn Linh, Toàn Minh, Toàn Diệu, nhiệm màu
Ác mộng đâu còn trong nghĩa thâm sâu!
Nghịệp chuồng sâu dày lối làm tầy núi
Chân sửa tu rồi, em vượt lo âu*

Lối Về Nguồn

Tâm từ ngàn pháp môn, khai ngộ chúng sinh
Phuơng tiện Phật dậy, sao thoát khỏi diêu linh
Vì nghiệp chướng, căn cõi, cao, thấp chẳng đồng đều
Nên thiền biến, vạn hóa, tùy duyên khéo độ quần sinh

Chọn đúng lối về, nhanh, dễ vẫn hơn
Mau, chậm về nguồn tùy ở pháp môn
Đừng tu nhiều đồi, loanh quanh luẩn quẩn
Đừng tốn thời gian trở lại cô thôn!

*Dù pháp môn nao, dù giáo môn nào
Mục đích giác ngộ, giải thoát lao dao
Chuyển hóa thức tâm, toàn Tri Kiến Phật
Sáng soi mặt trời! Tinh lặng làm sao!*

*Tử Thánh Đέ, Thập Nhị Nhân Duyên
Cả, Ba Bảy Phẩm Trợ Đạo, đòi hỏi thật chân chuyên
Thiền: Chỉ, Quán, Giáo Môn, cùng hỏi rắc rối
Quán, Chỉ, thái quá, nên chưa tròn viên*

Tu theo: Tú Thánh Đế

Tu Thiền: "Chỉ" (Chứng Thanh Văn Thừa)

*Muốn xả Thọ, tưởng nên nghiệp Lục Căn
Dứt tư tưởng. Diệt cảm giác khó khăn
Chỉ Tịnh, vô động là chưa thấy Tánh
Tuy lặng bè mặt, sâu dưới còn nguyên*

Tu theo: Thập Nhị Nhân Duyên

Tu Thiền: "Quán" (Chứng Duyên Giác Thừa)

*Thiền Quán, đoạn diệt Nhất Niệm Vô Minh
Quán đi, Quán lại, cũng khó viên minh
Chỉ động, không tịnh, cũng chưa thấy Tánh
Chân Nhữ, niệm gì mà diệt, mà sinh?*

Tu theo: Sáu Ba La Mật

Tu Thiền: Chỉ, Quán đồng tu (Chứng Bồ Tát Thừa)

*Tâm vật hiệp nhất, bi, lực hy sinh
Lục Độ, Thiền Quán, phá Vô Thủ Vô Minh
Khi Quán, khi Chỉ sâu vào:
Một Thức, một Trần, một Căn hay Đại
Thất Thức chuyển thẳng, thẳng vào Bát Thức
Ấy vậy còn chưa tự định, tự minh*

*Thanh Văn, Duyên Giác phạm vi tưởng đối
“Ngã, Pháp” còn chấp, luẩn quẩn, lôi thôi
Động, Tịnh không đồng, sao hợp Diệu Tịnh!
Bồ Tát còn chưa viên trọn chưa rồi*

Tổ Sư Thiền
Tham Thoại Đầu - Công Án (Vô Tu, Vô Chứng)

*Không vật, không tâm, dứt sạch nghiệp sâu
Thiền tham Công Án, hay tham Thoại Đầu
“Phật Thủa,” Chân Như là đây tuyệt đối
Viên mãn thật tưởng, vô chủng, vô cầu*

*Chẳng pháp môn nào, mà không nhiệm mầu!
Khó, dễ, nhanh, chậm, thời gian bao lâu
Siêng năng, chân tu một đời là đủ
Công Án, Thoại Đầu, miên mật về mau*

Thiền

Sóng động, linh thiêng, cặp mắt Thiền
Thấu tâm, người tinh lẩn người điên
Thấu tim người thiện, cùng người ác
Thiện, ác, tinh, điên vẫn phải Thiền

Vì Diệu làm sao cái pháp Thiền
Đưa người thiện, ác khỏi truân chuyên
Đưa người mê, tỉnh sang bờ giác
Thiện, ác, có, không vẫn phải Thiền

Sóng động, linh thiêng, cặp mắt hiền
Dẫn người vượt thoát khổ triền miên
Dẫn người, siêu cả không và có
Vượt cả tử sinh, thấy được Thiền

Ta Là Ai Đây?

Của một Đệ Tử
mới vào Thiền Tông ba tháng 11.21.00

*Một buổi sáng mùa Đông
Ta đi vào Thiền Tông
Đi để tìm tổ tông
Xem ta từ đâu đến?
Và ta là ai đây?
Chợt có những hoa dốm
Hiện đến rồi lại đi
Rất an nhiên tự tại
Trên nền tường trắng tinh!
Ô! Ta chợt tỉnh ra
Ta như tờ giấy trắng
Nay đã nhuốm bụi rồi!*

DIỆU PHÚC
26.10 Canh Thìn

Nếu Chính Thật Là TA

Thân tặng Diệu Phúc

*Nếu thật chính là TA
Không vào cũng không ra
Không đi cũng không đến
Không gì dính dáng TA
Nếu quả thật là TA
TA chưa hề lạ xa
Kè kè ngay đâu mũi
Cần chi tìm đâu xa?
Nếu đích thực là TA
Mà không phải vọng ma
Không tâm cũng không vật
Bụi nào nhuốm được TA?*

Sẽ Biết Đường Về

*Cú Thiền đi
sẽ biết
đường về*

*Cú Thiền đi
là hết
u mê*

*Khi Thiền rồi
không còn
đau khổ*

*Thiền tu xong
trọn vẹn
muôn bề*

Tôi hết để tang tôi (Phổ nhạc)

*Tôi để tang tôi ngay từ lúc mới ra đời
Tôi sót thường tôi khó tránh khỏi tả tôi
Tôi biết thân tôi như làn sóng chới-với
Tôi sợ cho tôi ngụp lặn mãi luân-hồi*

*Tôi để tang tôi ôi suốt cả cuộc đời!
Tôi lo tôi sẽ thành kẻ mồ-côi
Tôi lo mất trọn, rồi mất cả thân tôi
Tôi có sao cho khỏi hối-tiếc kịp thời*

*Tôi để tang tôi từ khi mới ra đời
Tôi muốn vô-thường không khuất-phục được tôi
Tôi không muốn mất, và mất hết khỏi-khoi...
Nên tôi là muôn loài, muôn vật tuyệt-vời*

*Tôi để tang tôi đã suốt cả cuộc đời
Minh-chứng liên-hồi, toàn sinh-tử ly-bô
Giả, chán, còn, mất, toàn vọng niệm mà thôi
Đồng tính, tính đồng, tôi hết để tang tôi*

*Chỉ vì bản ngã, tôi phân-tích lôi-thôi
Vì vô-minh dày, tôi nhị-biên tướng-đối
Ngã, pháp, vở nhẽ, tôi vượt, tôi thay đổi
Dung-thông, tịnh đồng, tôi đã xả tang tôi*

Vượt

*Có không đã vượt rồi
Sinh tử không còn nỗi
Niết Bàn tịch tĩnh lặng
Tịnh thanh tuyệt đối, thôi!*

Đâu Là Tịnh Độ, Niết Bàn?

*Điên đảo, mộng tưởng, ôi! Trưởng u mê
Nhị biến, tưởng đối phiền não, ê chè
Chấp Tịnh Độ đây, còn kia trước ué
Sâu dày vô minh, quên lối đường về*

*Niết Bàn, Tịnh Độ cùng khắp người ơi!
Bởi vì tôi chưa chấp nhận mà thôi
Khi tịnh Tâm, thấy nhìn thông, thấu suốt
Còn vọng Tâm vướng mắc khắp cùng nơi*

*Đầy núi rác hay vùng ô uế nhất
Đây hương thơm ngào ngạt, tột cao sang
Này lâu đài, gác tía rộng thênh thang
Hồi là chi trong nghĩa: “Đòng Nhất Thê?”*

Tôi biết:

*Tôi tự che tôi: “Cửa săn có trong nhà!”
Chỉ buông sạch thôi, là Bảo Châu chói lòa
Nhưng:
Tham, sân, si, mạn, nghi làm lì, gan mãi
Còn:
Ái dục, danh tài như sóng cuồng diên dại!*

Chúc Mừng Năm Mới

(Phổ nhạc)

Chúc mừng năm mới

Chúc lành nơi nơi

Hoa nở ngập trời

Nở cả trên mây

Rượu tràn đầy vơi

ròn rã nói cười

Pháo nổ vang trời

Lòng xuân phổi phổi

Chúc mừng thế giới

Thanh bình vui tươi

Mừng tuổi muôn người

Thân tâm an lạc

Chùa chùa nhang tỏa

Bánh trái hương hoa

Tấp nập gần xa

Quy về lễ Phật

*Dâng lòng thành chân-thật
Cầu phúc, thọ, lộc, tài
Cầu mọi sự tiêu-tai
Cầu an-khang, thịnh-vượng*

*Cầu duyên lành run-rủi
Cầu cứu khổ ban-vui
Cầu chấm-dứt ngậm-ngùi
Cầu buôn may, bán đắt*

*Sóc-sạch tiếng sóc sâm
Qua khói xanh lam ‘trầm’
Ngắm nhìn hoa rộ nở
Xuân, lúc nào chả xuân*

*Xuân, Tết, xuân năm mới
Mỗi, mỗi khắp cùng nơi
Đây Thân Tâm người ơi
Chưa bao giờ không mới*

Hành Hương (Phổ nhạc)

*Dầu xuân đi hành hương
Nhộn nhịp vui lạ thường
Người chen hoa muôn sắc
Tà áo màu vần vương*

*Di muardi chùa hành hương
Lòng háo hức khôn lường
Cầu thật nhiều năm mới
Cho em gặp người thường*

*Cho mẹ cha thọ trường
Cho giàu sang chung hưởng
Cho muôn người hạnh phúc
Cho rũ sạch tai ương*

*Qua làn khói trầm hương
Phật vẫn nét xả buông
Đắng đại-bi, đại-giác
Bình-thản đang làm gương*

*Chợt lòng em trùng xuống
Ngắn lẻ vương như sương
Thè kiên trì theo gót
Đắng chan hòa thái dương*

*Em học hạnh xả buông
Tử bi trong mọi đường
Thanh tịnh tâm tuyệt đối
Em khác gì hoa hương*

*Ngân nhẹ nghe hồi chuông
Còn gì đâu vô thường
Động tĩnh cùng nghe thế
Hành hương hoà muôn phuường*

Tri Ân

*Tập thơ tuy bé nhỏ
Công lao thật vô bờ
Bao nhiêu người đóng góp
Giỗ đây có tập thơ*

*Con chắp tay quỳ gối
Cảm tạ cùng tri ân
Con tạ mọi ân nhân
Hộ pháp muôn ngàn lối*

*Tạ Phật, Tổ muối phuơng
Đại Bi Tâm khôn lường
Tạ Chu Tôn Giáo Phẩm
Chu Tăng, Ni kính thuởng*

*Giáng bút tựa hoa hương
Khích lệ con mọi đường
Lòng từ bi vô lượng
Con lạy tạ, tán dương*

*Chẳng quản công gian nan
Dạ ngát như ngọc lan
Bạn bè và Cư Sĩ
Toàn những tấm lòng vàng*

*Cùng Phật Tứ xa, gần
Phúc đức thật khôn ngần
Của, công cao như núi
Xin tạc dạ, ghi ân*

Mục lục

Lời Giới Thiệu (*Hòa Thượng Thích Mân Giác*)

Xin Tha Thủ	11
Sám Hối	12
Phật Giáo Kỳ	13
Lối Về Nguồn	15
<i>Phụ trang: Đạt Ma Sư Tổ</i>	
<i>do Thượng Tọa Thích Quảng Thanh vẽ</i>	
Tại Sao Bồ Đề Đạt Ma Đến Từ Thiền Trúc?	17
Đóa Ưu Đàm	18
Phật Thừa (Phổ nhạc)	19
Niệm Phật (Phổ nhạc)	20
Tụng Kinh (Phổ nhạc)	21
Trí Chú (Phổ nhạc)	22
Lễ Sám Hối (Phổ nhạc)	23
Chân Sám Hối (Phổ nhạc)	25
Thọ Bát Quan Trai (Phổ nhạc)	26
Cúng Dường (Phổ nhạc)	27
Công Quả (Phổ nhạc)	28
Hằng Nga Vẫn Đây Chờ (Phổ nhạc)	29
Thiền Chấp Tác (Phổ nhạc)	31
Tình Thủởng Chân Thật (Phổ nhạc)	33
Buông Xả Tuyệt Đối Là “Tuyệt Đối” (Phổ nhạc)	35
Bỏ Chấp, Trụ Là “Tuyệt Đối” (Phổ nhạc)	37
Chú Ý Là “Tuyệt Đối” (Phổ nhạc)	39
Tọa Thiền (Phổ nhạc)	41
Ta Là? (Phổ nhạc)	44
Thiền Thủ Không Tên (Phổ nhạc)	45
Không Tên Hay Có Tên?	46
Hoa Thủ	47
Tổ Sư Thiền	48
Vô Thủ, Vô Sinh (Phổ nhạc)	49
Năng Lực Vĩ Diệu (Phổ nhạc)	50
Nụ Cười (Phổ nhạc)	52
Nghe Chẳng Ai? (Phổ nhạc)	53

Phụ trang: Tượng Đài Đức Phật

Phật	55
Bàn Tay Vô Diệu	56
Ánh Mắt Nào? (Phổ nhạc)	57
Tuyệt Đối (<i>ngắn</i>)	58
Viếng Mộ (Phổ nhạc)	59
Gưởm Bát Nhã	60
Bước Chân Ai?	62
Ai?	63
Nụ Cười Di Lặc	64
Biết	65
Thật Không?	66
Ánh Thái Dương	67
Tia Nắng Lên	68
Trời Mưa Hay Người Mưa?	69
Vầng Trăng Huyền Diệu	70
Tuyệt Đối (dài)	71
Chiếu Soi	72
Tự Tại	73
Vô Thường	75
Cánh Buồm Bạt Gió	76
<i>Phụ trang: Hoa Tim</i>	
Dâng Hoa - Thác Mắc	77
Thật Nghĩa Dẫn Sinh	78
Mừng Phật Dẫn Sinh (Phổ nhạc)	79
Mừng Phật Thành Đạo	82
Tâm Phật	84
Phật Nhập Diệt	85
Chân Sư	86
Tím Kiếm Minh Sư	88
Hành Hạnh hay Từ Bi?	89
Có Phải Sư?	90
Chính Thật Sư	91
Tu	92
Ngộ	94
Đạo	96
<i>Bản Nhạc Hoa Vũ Trụ</i>	
Hoa Vũ Trụ	97
Tù Hay Không Tù? (Phổ nhạc)	99
Vũ Trụ Cột Trói	101

Chủ Vũ Trụ	103
<i>Phụ trang: Chim</i>	
Tiếng Chim Hót	105
Chính Thiền	107
The Three Pillars Of Zen	108
Roshi Philip Kapleau	109
Sensei Bodhin	110
Bồ Đề Tâm	111
Tỉnh Mộng Đì Thôi Trở Về Nguồn	112
Ai Đúng Đây?	114
Vu Lan (Phổ nhạc)	115
Tháng Hội Vu Lan	117
Mùa Vu Lan	119
Trọn Vẹn Vu Lan (Phổ nhạc)	121
<i>Phụ trang: (Cha)</i>	
Cha	123
Mẹ	124
Mẹ (Phổ nhạc)	126
Người Là Ai? (Phổ nhạc)	128
<i>Phụ trang: (Hình Đức Quan Âm)</i>	
Thấy Nghe	131
Cực Lạc Thế Giới	132
Vũ Trụ Là Ta	134
Vi Diệu	135
Tâm Bồ Đề	136
Hết Lỗi Thời	137
Chẳng Rồi	138
<i>Phụ trang: (Hình Hai Người Không Nhà)</i>	
Không Nhà	139
Tịnh Khẩu	140
<i>Phụ trang: Heo, Bò</i>	
Tiếng Khóc Than (Hữu Tình)	141
Lễ Tạ Ơn	142
Ân Nghĩa	145
Bồ Tát Thị Thân	146
<i>Phụ trang: Hoa, trái</i>	
Linh Tâm (Vô Tình)	147
Cảm Đè (Hòa Thượng Thích Tâm Châu)	148
Lời Giới Thiệu (Hòa Thượng Thích Mẫn Giác)	149
Giới Thiệu Thi Tập của Tịnh Liên (HT. Thích Giác Nhiên)	151

Đề Bạt (<i>Hòa Thượng Thích Minh Thông</i>)	152
Mấy Lời (<i>Hòa Thượng Thích Đức Niệm</i>)	153
Đường Giác Ta Đì (<i>Hòa Thượng Thích Tâm Thành</i>)	154
Duyên Thẩm Đạo (<i>Hòa Thượng Thích Giác Lượng</i>)	155
Bài Thờ của Hòa Thượng Thích Tịnh Từ	167
Cảm Nhận Đề Tựa (<i>Thượng Tọa Thích Nhật Minh</i>)	168
Lời Cảm Thở (<i>Thượng Tọa Thích Pháp Tánh</i>)	169
Lời của Thượng Tọa Thích Minh Mẫn	170
Lưu Chuyển (<i>Thanh Trí Cao</i>)	171
Khái Niệm Thiên Thủ Không Tên (<i>Thượng Tọa Thích Minh Trí</i>)	173
Thờ của Sư Bà Thích Nữ Diệu Từ	174
Cảm Thở (<i>Ni Sư Thích Nữ Minh Dung</i>)	175
Trọn Vẹn Bước Chân (<i>Sư Cô Thanh Trí Tánh Thích Nữ Chân Như</i>)	176
Sư Tử Hồng (<i>Sư Cô Thanh Diệu Đức Thích Nữ Chân Diệu</i>)	177
Cảm Nghĩ (<i>Cử Sĩ Như Thảo</i>)	178
Tu (<i>Giáo Sư Lý Đại Nguyên</i>)	179
Cảm Thở (<i>Việt Trí Nhân</i>)	181
Thờ Và Thiền (<i>Nhà Văn Phạm Quốc Bảo</i>)	182
Đại Lộ Chiều Mó (<i>Cử Sĩ Thiện Bình</i>)	183
Khất Sĩ Từ Bi (<i>Cử Sĩ Thiện Bình</i>)	185
Sensei Bodhin Kjolhede	187
Ai Giàu Đây?	188
Giới I	189
Không Trì Giới	190
Giới II	191
Tu Là Sửa Đổi	192
Sự Thật Phù Phàng	194
Hành Khất Không Nhà	196
Tập Khí	198
Sạch Cả Ngoài Trong	200
Lười	201
Ngạo Mạn	202
Sân Si I	203
Sân Si II	204
Độc Ác	206
Giả Dối	207
Khoe Khoang	208
Nịnh Hót	209

Biết Gì?	211
Nói Xấu	212
Đạo Đức Hay Vô Đạo Đức?	213
Vò Vĩnh Giả Dối	214
Hý Xả (Tha Thủ) (Phổ nhạc)	215
Thế Giới Hoà-Bình Muôn Dân An Lạc (Phổ nhạc)	217
<i>Phụ trang: Hình Đại Đức</i>	
Làn Bước Về Nhà	219
Phản Bội	220
Giọt Nước Mắt (Phổ nhạc)	222
Thâm Hiểm	224
Bệnh Hà Tiện	225
Tự Ăn Chứng	226
Nhân Quả	227
Siêng Năng (Đời)	228
Siêng Năng (Đạo)	229
Ta Và Người	230
Vượt Nhị Biên (Phổ nhạc)	232
Phá Ngã Chấp	234
Đàn Ông, Đàn Bà	235
Con Lừa Ôm Hòn Sắc	237
Sinh Nhật (Đời)	238
Sinh Nhật (Đạo)	239
Báo Hiếu Ngược	240
<i>Phụ trang: Đức Phật</i>	
Bồ	241
Mừng Thượng Thọ (Đời)	243
Mừng Thượng Thọ (Đạo)	245
Vô Lượng Thọ	246
Đám Cưới	247
Chết	248
Đám Ma	249
Điều Văn Đám Ma (Đời)	251
Điều Văn Đám Ma (Đạo)	252
Điều Văn Sư Phụ Thích Duy Lực	253
Điều Văn Bác Tịnh Liên Nghiêm Xuân Hồng	254
Sao Vĩnh Biệt?	255
Cùng Một Vầng Trăng	256

Nghè Nghiệp (Phổ nhạc)	257
Cành Hoa Vẫn Đấy	259
Đóa Hoa Mẫu Nhiệm (Phổ nhạc)	260
Chấp Không Nói Là Thiền (Phổ nhạc)	262
Siêu Việt Hoa	264
<i>Phụ trang: Phật Quan Âm (ngồi trên sư tử)</i>	
Toàn Chân Liên	265
Chẳng, Chẳng Là?	266
Ồ Vẫn Thế	267
Quảng Khoái Là Ai?	268
Tử Tâm, Thanh Tâm	269
Thiên Biển Vạn Hóa	270
Hoa Bất Diệt	271
Giọt Sương Nhiệm Mầu	272
Qua Cõn Mê	273
Hỏi Tu Bao Kiếp?	274
Vi Diệu Tay Ai?	275
Mười Hai Tạng Kinh	276
Toàn Minh	277
Lối Về Nguồn	278
Thiền	282
Ta Là Ai Đây?	283
Nếu Chính Thật Là Ta	284
Sẽ Biết Đường Về	285
Tôi Hết Đề Tang Tôi (Phổ nhạc)	286
<i>Phụ trang (Đức Phật nằm)</i>	
Vuột	287
Đâu là Tịnh Độ, Niết Bàn?	288
Chúc Mừng Năm Mới (Phổ nhạc)	290
Hành Hướng (Phổ nhạc)	292
Tri Ân	294

Lời Cảm Tạ

Xin chân thành tri ân

Quý Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức, Tăng Ni
cùng quý Phật Tử đã phát tâm bảo trợ bằng mọi hình thức
cho cuốn sách này.

道

禪

Thủ bút của Hòa Thượng Thích Tâm Châu

THIỀN VIỆN SỦNG NGHIÊM
11561 Magnolia St., Garden Grove, CA 92841
Tel: (714) 636-0118
E-mail: sungnghiem@hotmail.com
Web Site: thienviensungnghiem.com

Rochester
Zen
Center

"In the mirror of Zen, there is not a speck of dust. What a pleasure to hear the pure, clear words of Tịnh Liên. Like a bright stream, they flow straight to the heart of the listener."

Sensei

Bodhin Kjolhede

"Gương Thiền vốn không một mảy bụi. Hạnh phúc thay được nghe những lời thơ trong trẻo và thanh tịnh của Tịnh Liên, như một giòng suối sáng ngời chảy thẳng vào tâm linh của người nghe."

